PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 279 — ROK VIII | ŁÓDŹ, PIĄTEK, 21 LISTOPADA 1952 ROKU | CENA 10 GR.

Tow. Bolesław Bierut PREZESEM RADY MINISTRÓW

I posiedzenie Sejmu POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Jednomyślny wybór Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącego Rady Państwa, Marszałka i wicemarszałków Sejmu

Uroczyste ślubowanie posłów

WARSZAWA 20.11.

W DNIU 20 LISTOPADA 1952 R. ZEBRAŁ SIĘ NA SWE PIERWSZE, UROCZYSTE POSIEDZENIE SEJM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ, NAJWYŻSZY ORGAN WŁADZY PAŃSTWOWEJ, W SKŁAD KTÓREGO WESZLI, W WYNIKU HISTORYCZNYCH WYBORÓW Z DNIA 26 PAŹDZIERNIKA BR., WYSUNIĘCI PRZEZ LUD PRACUJĄCY KANDYDACI FRONTU NARODOWEGO.

Najdonioślejszym momentem pierwszego posiedzenia było powołanie przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pierwszego posła narodu, przewodniczącego Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, **Bolesława Bieruta** na stanowisko Prezesa Rady Ministrów. Sejm dokonał wyboru Rady Państwa, Marszałka i wicemarszałków. Na Przewodniczącego Rady Państwa wybrany został zasłużony działacz robotniczy i państwowy pos. **Aleksander Zawadzki.** Marszałkiem Sejmu wybrano pos. **Jana Dembowskiego,** znakomitego uczonego, wybitnego działacza ruchu obrońców pokoju, prezesa Polskiej Akademii Nauk.

Już na długo przed godziną 10 wypełnia się piękna sala Sejmu. Posłowie: przodujący robotnicy i chłopi, ludzie nauki, przedstawiciele świata kultury i sztuki, inżynierowie, nauczyciele zasiadają na ławach poselskich zespołami wojewódzkimi.

W lożach dyplomatycznych zajmują miejsca członkowie korpusu dyplomatycznego.

Do ostatniego miejsca wypełniają się galerie dla publiczności. Tu, w pierwszych rzędach, zasiedli przedstawiciele zastępców posłów z poszczególnych okręgów wyborczych. Wypełniona jest po brzegi loża prasowa.

Punktualnie o godzinie 10 na salę obrad przybywa pierwszy poseł narodu, przewodniczący Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, Bolesław Bierut, który zajmuje miejsce na ławach poselskich, witany gorącą, długotrwałą owacją zgromadzonych.

Posiedzenie otwiera poseł Lucjan Rudnicki, jeden z najstarszych posłów, któremu Rada Państwa powierzyła dokonanie otwarcia Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Otwierając obrady, poseł Rudnicki wygłasza przemówienie. (*Tekst przemówienia podajemy na str. 3*).

Po przemówieniu pos. Rudnickiego, przyjętym b. gorąco, pos. Kłosiewicz w imieniu zespołów poselskich miasta Warszawy, województwa katowickiego, województwa krakowskiego proponuje wybór na marszałka Sejmu znakomitego uczonego, wybitnego działacza ruchu pokoju, posła Jana Dembowskiego. Propozycję tę izba wita hucznymi, długotrwałymi oklaskami.

W GŁOSOWANIU SEJM JEDNOMYŚLNIE WYBRAŁ POS. JANA DEMBOWSKIEGO NA MARSZAŁKA SEJMU. Marszałek Dembowski wśród burzliwych braw obejmuje przewodnictwo i wygłasza przemówienie. (*Tekst przemówienia podajemy na str. 3*).

W imieniu wojewódzkich zespołów poselskich: wrocławskiego i kieleckiego, poseł Juszkiewicz zgłasza następnie na wicemarszałków Sejmu — pos. pos.: **Franciszka Mazura** z Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, **Józefa Ozgę Michalskiego** ze Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i **Stanisława Kulczyńskiego** ze Stronnictwa Demokratycznego.

Sejm głosuje nad każdą ze zgłoszonych kandydatur oddzielnie.

POSŁOWIE: FRANCISZEK MAZUR, JÓZEF OZGA MICHALSKI I STANISŁAW KULCZYŃSKI WYBRANI ZOSTALI NA WICEMARSZAŁKÓW SEJMU JEDNOMYŚLNIE.

Wicemarszałkowie, witani oklaskami, zajmują miejsca przy stole prezydialnym.

Pos. Wicha przedstawia następnie projekt ślubowania poselskiego. Projekt wniesiony przez zespół poselski m. st. Warszawy, brzmi:

„Ślubuję uroczyście jako poseł na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pracować dla dobra narodu polskiego i pogłębiać jego jedność, przyczyniać się do umacniania więzi władzy państwowej z ludem pracującym miast i wsi, czynić wszystko dla utrwalenia niepodległości i suwerenności oraz dla pomyślnego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej".

Sejm uchwalił zgłoszony projekt ślubowania poselskiego.

Następuje uroczysty moment ślubowania. Wszyscy posłowie powstają z miejsc i wśród głębokiej ciszy powtarzają za Marszałkiem Sejmu słowa ślubowania poselskiego.

W dalszym ciągu obrad marszałek Dembowski proponuje następujący porządek obrad sesji:

I. Wybór Rady Państwa.
II. Stwierdzenie ważności wyboru posłów na Sejm.
III. Uchwalenie regulaminu Sejmu.
IV. Powołanie rządu.
V. Wybór stałych komisji poselskich.
VI. Uchwalenie ustaw, których projekty zostały nadesłane przez rząd i Radę Państwa i zatwierdzenie dekretów, wydanych po upływie kadencji Sejmu Ustawodawczego.

Sejm przyjął proponowany porządek obrad sesji.

Przyjęty następnie porządek dzienny pierwszego posiedzenia Sejmu obejmuje:

1. Wybór Rady Państwa.
2. Ustalenie trybu stwierdzenia ważności wyboru posłów i wybór komisji mandatowej.
3. Wybór komisji dla opracowania regulaminu Sejmu.
4. Powołanie prezesa Rady Ministrów i powierzenie mu przedstawienia Sejmowi wniosków co do składu rządu.

W pierwszym punkcie porządku dziennego Sejm przystępuje do wyboru Rady Państwa zgodnie z art. 24 ust. 1 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Pos. Dworakowski, w imieniu zespołów poselskich **miasta Łodzi,** województwa katowickiego, województwa szczecińskiego i województwa lubelskiego, proponuje wybrać:

NA PRZEWODNICZĄCEGO RADY PAŃSTWA — zasłużonego działacza robotniczego i państwowego, posła ALEKSANDRA ZAWADZKIEGO,

NA ZASTĘPCÓW PRZEWODNICZĄCEGO RADY PAŃSTWA — pos. pos.: JANA DEMBOWSKIEGO, prezesa Polskiej Akademii Nauk, bezpartyjnego,

FRANCISZKA MAZURA, sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

STEFANA IGNARA, wiceprezesa Naczelnego Komitetu Wykonawczego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego,

WACŁAWA BARCIKOWSKIEGO, przewodniczącego Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego.

NA SEKRETARZA RADY PAŃSTWA:

posła MARIANA RYBICKIEGO.

NA CZŁONKÓW RADY PAŃSTWA — pos. pos.: WŁADYSŁAWA KOWALSKIEGO, prezesa Naczelnego Komitetu Wykonawczego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego; ROMANA ZAMBROWSKIEGO, sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej; JÓZEFA NIEĆKO, prezesa Rady Naczelnej Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego; HENRYKA KOŁODZIEJSKIEGO, prezesa Naczelnej Rady Spółdzielczej, bezpartyjnego; STEFANA MATUSZEWSKIEGO, zastępcę członka Biura Politycznego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej; ZYGMUNTA MODZELEWSKIEGO, rektora Instytutu Kształcenia Kadr Naukowych; WIKTORA KŁOSIEWICZA, przewodniczącego Centralnej Rady Związków Zawodowych; ALEKSANDRA JUSZKIEWICZA, sekretarza Naczelnego Komitetu Wykonawczego Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i ALICJĘ MUSIAŁOWĄ, przewodniczącą Zarządu Głównego Ligi Kobiet.

Wszystkie zgłaszane kandydatury posłowie witają oklaskami.

Dla przeprowadzenia głosowania przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kulczyński.

Sejm głosuje oddzielnie nad kandydaturą przewodniczącego Rady Państwa, oddzielnie nad kandydaturami zastępców przewodniczącego, oddzielnie nad kandydaturą sekretarza Rady Państwa oraz łącznie nad kandydaturami pozostałych członków Rady Państwa.

Na słowa wicemarszałka Kulczyńskiego: „Kto z obywateli posłów jest za kandydaturą posła Aleksandra Zawadzkiego na przewodniczącego Rady Państwa — zechce wstać" — wszyscy posłowie wstają, na sali zrywa się długotrwała owacja.

Również pozostałe kandydatury uzyskują wśród gorących oklasków jednomyślną aprobatę Izby.

Wicemarszałek stwierdza, że SEJM WYBRAŁ JEDNOMYŚLNIE RADĘ PAŃSTWA W PROPONOWANYM SKŁADZIE.

Członkowie Rady Państwa zajmują miejsca na podium.

Przewodnictwo obejmuje ponownie marszałek Dembowski.

W punkcie 2 porządku dziennego Sejm ustala tryb stwierdzenia ważności wyboru posłów i dokonuje wyboru Komisji Mandatowej.

Marszałek stwierdza, że Państwowa Komisja Wyborcza złożyła Sejmowi sprawozdanie z wyborów wraz z aktami wyborczymi oraz że na podstawie art. 16 ust. 2 Konstytucji i art. 75 Ordynacji Wyborczej do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ważność wyboru posłów stwierdza Sejm.

Projekt uchwały w sprawie wyboru Komisji Mandatowej zgłasza pos. Jaworska.

Towarzysz Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Projekt uchwały przewiduje wybór komisji mandatowej w składzie 14 osób: przewodniczący — pos. Kłosiewicz; członkowie — pos. pos. Apryas, Doliński, Dumanowski, Jaszczukowa, Kita, Kuligowski, Krzywański, Lamuzga, Z. Morawski, Murawski, Nowocień, Osmańczyk, Piwowarska.

Zadaniem tej komisji jest rozpatrzenie sprawozdania Państwowej Komisji Wyborczej z wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wraz z aktami wyborczymi i złożenie Sejmowi sprawozdania i wniosków co do ważności wyboru posłów.

SEJM UCHWALIŁ TRYB STWIERDZENIA WAŻNOŚCI WYBORU POSŁÓW I WYBRAŁ KOMISJĘ MANDATOWĄ W ZAPROPONOWANYM SKŁADZIE.

W punkcie 3 porządku dziennego, poseł Albrecht stwierdza, że zespół poselski m. Warszawy zainicjował opracowanie projektu regulaminu Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Projekt ten został posłom doręczony do rozpatrzenia. W celu ostatecznego opracowania projektu i przedstawienia go Sejmowi, pos. Albrecht proponuje wybór 12 członków komisji dla opracowania regulaminu Sejmu w składzie następującym: przewodniczący pos. Rybicki; członkowie pos. pos. Lange, Alster, Dachow, Frankowski, Jaworska, Jodłowski, J. Morawski, Skibniewski, Stasiak, Wasilkowska, Wicha.

Izba powołała komisję dla opracowania regulaminu Sejmu w zaproponowanym składzie.

Marszałek ogłasza następnie, że od prezesa Rady Ministrów, Józefa Cyrankiewicza, otrzymał pismo, zawiadamiające o ustąpieniu rządu.

Punkt 4 porządku dziennego przewiduje powołanie prezesa Rady Ministrów i powierzenie mu przedstawienia Sejmowi wniosków co do składu rządu.

Głos zabiera wicemarszałek Franciszek Mazur. (*Tekst przemówienia podajemy na str. 3*).

Przemówienie wicemarszałka Mazura wywołuje gorącą manifestację zebranych na cześć pierwszego posła narodu Bolesława Bieruta.

Marszałek Dembowski zarządza głosowanie nad złożonym wnioskiem o powołaniu na prezesa Rady Ministrów przewodniczącego Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego, wielkiego Budowniczego Polski Ludowej obywatela Bolesława Bieruta.

Wszyscy posłowie wstają z miejsc. Zrywa się potężna długotrwała burza oklasków. Z sali pada gorąco podchwycony okrzyk na cześć Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Bolesława Bieruta.

Gdy po głosowaniu marszałek Dembowski stwierdza, że SEJM JEDNOMYŚLNĄ UCHWAŁĄ POWOŁAŁ POSŁA BOLESŁAWA BIERUTA NA STANOWISKO PREZESA RADY MINISTRÓW I POWIERZYŁ MU PRZEDSTAWIENIE SEJMOWI WNIOSKÓW CO DO SKŁADU RZĄDU, wybucha ponowna owacja.

Po ogłoszeniu komunikatów bieżących marszałek zamyka posiedzenie Sejmu.

Następne posiedzenie Sejmu odbędzie się 21 bm. o godz. 10.

Obrady komisji dla opracowania regulaminu Sejmu i komisji mandatowej

WARSZAWA 20.11.

Dnia 20 bm. obradowała pod przewodnictwem pos. Mariana Rybickiego Komisja dla opracowania regulaminu Sejmu. Projekt regulaminu, po przedyskutowaniu poszczególnych artykułów, został przyjęty z poprawkami redakcyjnymi.

W dyskusji głos zabierali pos. pos. Jodłowski, Lange, Wasilkowska, Frankowski, Skibniewski, Alster i Stasiak.

Komisja postanowiła wystąpić do Sejmu z wnioskiem o uchwalenie regulaminu Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

* * *

Dnia 20 listopada br. obradowała pod przewodnictwem posła Kłosiewicza powołana na I posiedzeniu Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej komisja mandatowa.

Po szczegółowym zapoznaniu się ze sprawozdaniem Państwowej Komisji Wyborczej oraz z aktami, komisja mandatowa postanowiła przedłożyć Sejmowi sprawozdanie i wnioski, dotyczące ważności wyborów posłów i zastępców posłów oraz projekt uchwały, zatwierdzającej sprawozdanie Państwowej Komisji Wyborczej z wyborów do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, które odbyły się w dniu 26 października 1952 roku.

* * *

Wielki to był dzień w życiu naszego narodu. Wielkość jego odczuwali wszyscy: zarówno ci, którzy uczestniczyli w pierwszym posiedzeniu pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jako przedstawiciele narodu, jako członkowie najwyższego organu władzy państwowej, jak i ci, którzy byli świadkami tego historycznego posiedzenia — przodujący robotnicy, chłopi pracujący, inteligencja, kobiety i młodzież, zebrani na galeriach.

Odświętnie przystroił się gmach Sejmu na przyjęcie swych gospodarzy, którzy mieli dokonać pierwszego aktu ustawodawczego, wynikającego z nowej Konstytucji — wybrać najwyższe organy władzy i administracji państwowej. Radość i duma przepajała wszystkich posłów, że to w ich gronie zasiadł pierwszy Budowniczy i kierownik zjednoczonej, niepodległej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przewodniczący Frontu Narodowego — towarzysz Bolesław Bierut.

I gdy na porządku obrad stanęła sprawa powołania Prezesa Rady Ministrów, na którego barkach — zgodnie z naszą Konstytucją, spoczywa główny ciężar odpowiedzialności za rządzenie państwem i za losy całego narodu, to uczucia i pragnienia wszystkich Polaków wyraził tow. Mazur, zgłaszając kandydaturę ukochanego naszego Nauczyciela, towarzysza Bolesława Bieruta.

„Bolesław Bierut — stwierdził tow. Mazur — jest dla całego społeczeństwa uosobieniem tego, co w narodzie najlepsze, uosobieniem olbrzymiego wkładu, jaki klasa robotnicza wniosła do historii narodu".

Przed kilku miesiącami obchodziliśmy 60 rocznicę urodzin towarzysza Bieruta. Znamy dobrze życie naszego Nauczyciela, życie wypełnione walką i pracą: walką o wolność Polski, o wyzwolenie ludu pracującego, pracą nad zbudowaniem silnej Polski sprawiedliwości społecznej. Na życiu towarzysza Bieruta uczymy się wszyscy, którzy kochamy naszą ojczyznę i pragniemy jej rozkwitu. Uczymy się bezgranicznego oddania sprawie ludu pracującego i sprawie Polski.

„To On, wierny syn partii, jej ukochany kierownik — mówił tow. Mazur, zgłaszając kandydaturę towarzysza Bieruta na stanowisko Prezesa Rady Ministrów — steruje dziś wielkim dziełem budownictwa ustroju socjalistycznego w naszym kraju, ustroju, który zapewni maksymalne zaspokojenie stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

To pod jego przewodem naród polski zjednoczył się we Froncie Narodowym i tak jaskrawo zademonstrował swą jedność w ostatnich wyborach do Sejmu.

Towarzysz Bolesław Bierut stał się sztandarem Frontu Narodowego, sztandarem politycznej jedności i siły narodu polskiego".

I to jemu, najgodniejszemu spośród godnych, naród polski jednomyślnie powierzył najbardziej odpowiedzialne stanowisko w państwie, stanowisko sternika nawy państwowej. Pod jego to niezawodnym kierownictwem naród polski, zjednoczony we Froncie Narodowym, nasze dumne plany będzie przyoblekał w kształt życia.

Jedność naszego narodu, która tak imponująco zamanifestowała się w dniu 26 października, święciła wczoraj swój wielki triumf. Sejmem zwycięskiej idei jedności narodu, jedności osiągniętej w walce o wyzwolenie narodowe i społeczne, w walce o wywłaszczenie wyzyskiwaczy, w walce o podźwignięcie miast i wsi z ogromu zniszczeń wojennych, o przezwyciężenie wiekowego zacofania i słabości naszego kraju, w walce o utworzenie nowego, szczęśliwszego życia człowieka pracy — nazwał Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, jeden z najstarszych posłów, tow. Lucjan Rudnicki.

Istotnie jest to Sejm jedności narodu. I dla podkreślenia tej jedności posłowie zasiadają w Sejmie zgrupowani w zespołach wojewódzkich. Wspólna bowiem dla partyjnych i bezpartyjnych jest troska o sprawy państwa ludowego i wspólny jest cel wszystkich przedstawicieli naszego narodu.

Wyrazem tej jedności był jednomyślny wybór Rady Państwa — tego najwyższego po Sejmie organu władzy państwowej. W skład Rady Państwa weszli przedstawiciele naszej partii, przedstawiciele stronnictw politycznych oraz bezpartyjni posłowie. Na czele Rady Państwa stanął zasłużony, wybitny działacz robotniczy i państwowy, tow. Aleksander Zawadzki. Pod jego to przewodnictwem Rada Państwa w przerwach między kadencjami sejmowymi będzie — zgodnie z Konstytucją — sprawować najwyższą władzę państwową.

Wyrazem naszej jedności moralno - politycznej był wybór znakomitego uczonego, wybitnego działacza ruchu obrońców pokoju, bezpartyjnego posła, Jana Dembowskiego, marszałkiem Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

„Trzy aspekty — powiedział marszałek Dembowski — jedność narodu polskiego, oparcie budownictwa państwowego na podstawach naukowych i obrona pokoju świata — to trzy główne podstawy działalności naszego państwa ludowego, i Wysoka Izba, oddając jednomyślnie swe głosy na przedstawiciela tych właśnie kierunków, raz jeszcze dała dobitny wyraz jednomyślności narodu polskiego w dziele budowy ustroju sprawiedliwości społecznej".

Gdy wśród największej ciszy rozlegały się uroczyste słowa ślubowania posłów, ślubowania wierności narodowi polskiemu, wierności i oddania Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — to odczuwaliśmy wszyscy historyczną doniosłość przeżywanych chwil. Jesteśmy bowiem jak jedna rodzina jednym zespolona celem — zbudowania Polski silnej i dostatniej, Polski socjalistycznej. I wiemy, że pod przewodem towarzysza Bolesława Bieruta cel ten osiągniemy.

Z ukosa

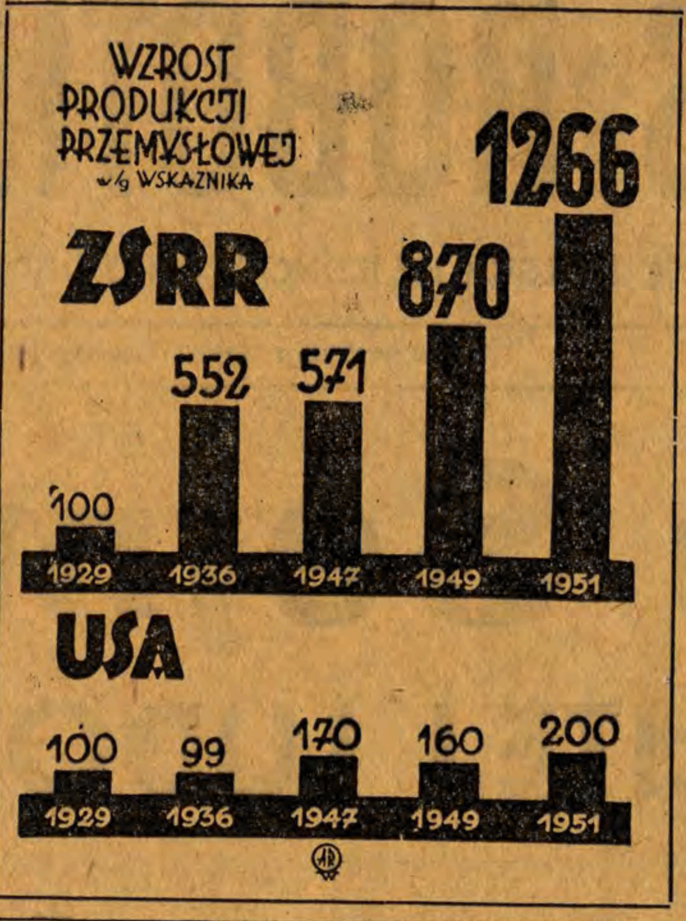
Szybkościowy remont

W oddziale zgrzeblarni ZPW im. Gwardii Ludowej — pisze korespondent Jan Miśkiewicz — leżą od roku zakurzone, w nieładzie, części maszyny, która prawie przed dwoma laty oddana została do remontu. Nikt nie troszczy się o nie, ani też o wyremontowanie zgrzeblarki. A przecież włączenie dodatkowej maszyny do produkcji ułatwiłoby niewątpliwie walkę o plan.

Jak długo trwać będzie jeszcze remont zgrzeblarki?

Dlaczego obniżyło się wykonanie planu

W przędzalni ZPB im. Szymańskiego w ciągu ostatnich dni wykonanie planu obniżyło się do 93 proc. Kierownictwo zakładów tłumaczy ten fakt zmianą mieszanki oraz koniecznością zdjęcia niedoprzędu z maszyn i założenia nowego, czyli tzw. „wyrywaniem". Dla wykonania tej czynności każda maszyna obrączkowa musi mieć około godziny i 30 minut postoju. Tymczasem w przędzalni ZPB im. Szymańskiego „wyrywanie" trwało cztery godziny. Dlaczego tak długo? Dlatego, że kierownictwo nie pomyślało o zmobilizowaniu do tej pracy większej ilości osób. Dowód złej organizacji, a teraz niełatwo będzie nadrobić brakujące kilogramy.

O terminowe wykonanie planów inwestycyjnych w zakładach przemysłowych

Państwo nasze, wzorując się na doświadczeniach budownictwa socjalistycznego w Związku Radzieckim, przeznacza ogromne, miliardowe sumy na nowe inwestycje i budownictwo. Co roku powstają u nas, w różnych gałęziach przemysłu, nowe obiekty Planu 6-letniego. Jednocześnie państwo nasze łoży poważne sumy na nakłady inwestycyjne w istniejących już zakładach, na ich modernizację i rekonstrukcję. Wpływa to na rozszerzenie reprodukcji socjalistycznej, na dalszy nieustanny wzrost produkcji dla potrzeb społeczeństwa. A zatem realizacja planów inwestycyjnych w zakładach przemysłowych stanowi nieodzowny czynnik gospodarczego rozwoju naszego kraju.

Jak przedstawia się realizacja tych planów w Łodzi i w województwie łódzkim?

Jednym z najpoważniejszych inwestorów na naszym terenie jest Centralny Zarząd Przemysłu Bawełnianego, który w bieżącym roku na ogół wywiązuje się ze swych zadań w zakresie inwestycji w podległych mu zakładach. W ramach Planu 6-letniego CZPB uruchomił w ubiegłym roku nowoczesny Kombinat Bawełniany w Piotrkowie, obecnie zaś kończy budowę jednej z największych w Polsce fabryk — wykończalni w Ozorkowie. Niezależnie od tych obiektów, CZPB zainwestował poważniejszą sumę w budowę kotłowni w Zakładach im. Marchlewskiego. Jednak prace budowlane nie przebiegają tu rytmicznie ze względu na częściowy brak dokumentacji technicznej.

Należy stwierdzić, że najpowszechniejszym zjawiskiem, wpływającym na opóźnienie realizacji planów inwestycyjnych, jest nienadążanie biur projektowych za potrzebami naszego budownictwa. Problem dokumentacji technicznej stanowi w dalszym ciągu „piętę achillesową" budownictwa przemysłowego. Częstokroć wadliwie opracowane projekty przewlekają zakończenie robót, opóźniają termin uruchomienia nowych oddziałów produkcyjnych. Uwidocznia się to szczególnie jaskrawo w przemyśle dziewiarskim, który plan inwestycyjny wykonał zaledwie w 60 proc. Z końcem bieżącego roku miała być uruchomiona nowa hala produkcyjna w ZPDz. im. Głażewskiego. Jednak na skutek wspomnianych niedociągnięć, termin został odroczony o... 6 miesięcy.

Nad tymi zjawiskami nie wolno przejść do porządku dziennego. Opóźnianie wykonawstwa rzeczowego wpływa na niewywiązywanie się inwestora z zadań planu produkcyjnego. Bo przecież, zgodnie z zaplanowanym przez Centralny Zarząd terminem, nowa hala winna w oznaczonym czasie rozpocząć produkcję, a *każdy dzień opóźnienia stanowi stratę dla zakładu, społeczeństwa i państwa.*

W wielu wypadkach, niezależnie od winy biur projektowych, opóźnianie robót spowodowane jest niedopatrzeniem inwestora. Np. Tomaszowskie Zakłady Włókien Sztucznych winny były jeszcze w 1951 roku przesłać do Biura Projektowego w Szczecinie zlecenie na wykonanie dokumentacji technicznej. Lecz dyrekcja TZWS zwlekała z zamówieniem do bieżącego roku i, oczywiście, termin ukończenia budowy został znacznie przedłużony.

Zachodzą również inne niedociągnięcia.

Niektóre zakłady, planując inwestycje, nie przewidują należycie wysokości nakładów inwestycyjnych. Zachodzą takie wypadki, że w jednym zakładzie zaplanowane koszty są zbyt niskie, w innym — wygórowane. W ZPB im. Okrzei w toku prac inwestycyjnych zwiększono nakłady o 400 tys. zł. Z drugiej strony typowym przykładem nierealnego planowania mogą służyć Zakłady im. Wróblewskiego. Zaplanowaną sumę na inwestycje określono tu na 2 mil. zł. W trakcie wykonywania robót okazało się jednak, że maksymalny koszt budowy wynosić będzie nie więcej niż 450 tys. zł...

Przykłady te świadczą o konieczności większego zainteresowania się dyrekcji zakładów zagadnieniami planów inwestycyjnych, a przede wszystkim realnością planów. Chodzi bowiem o to, by nie zamrażać funduszów inwestycyjnych, by kierować je tam, gdzie są one potrzebne.

Usunięcie braków w zakresie planowania inwestycji przemysłowych, ich kosztów oraz działalności biur projektów pozwoli na pełne wykonanie wielkich i poważnych zadań w dziedzinie inwestycji przemysłowych, wpłynie na terminowe ich zakończenie. Pozwoli też na zrealizowanie podstawowego prawa ustroju socjalistycznego, którym jest maksymalne zaspokojenie materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa, w *drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji* socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

AD.

W codziennej walce o plan

Jeszcze w sierpniu br. Aleksandrowskie ZPP zrealizowały plan miesięczny zaledwie w 79,9 proc. We wrześniu wykonały go w 87,7 proc., a w październiku, po raz pierwszy od wielu miesięcy z nadwyżką — w 101,8 proc. O wykonaniu planu z nadwyżką zadecydowała przede wszystkim zwycięska realizacja zobowiązań podjętych dla uczczenia wyborów do Sejmu oraz XIX Zjazdu KPZR. Załoga przekonała się, że przyczyną dotychczasowych trudności i niepowodzeń były nie jakieś „obiektywne sprawy", lecz niewłaściwa, mało wydajna praca wielu robotników. Załoga postanowiła więc wzmóc swe wysiłki, brać przykład z przodowników, takich jak Anna Ambroszczyk, Adam Brodzki, Eugenia Jezierska, Szymon Krajewski czy Edward Müller.

* * *

Znają ją wszyscy. Jest jedną z najaktywniejszych członkiń koła ZMP. Wesoła, zawsze roześmiana porywa swym zapałem innych. Taką jest teraz Barbara Janik.

A nie tak dawno... Janik pochodzi z rodziny aleksandrowskich dziewiarzy. Do pracy w ZPP zgłosiła się przed trzema laty. Przez dłuższy czas nie osiągała pełnego wykonania normy. — To nic — mówili starsi dziewiarze — wciągnie się. Ale Janik jakoś nie bardzo się „wciągała". Planów nie wykonywała, a rad i wskazówek bardziej doświadczonych *koleżanek słuchała niechętnie.*

Aż przyszło lato bieżącego roku. Młodzież przygotowywała się do Zlotu Młodych Przodowników — Budowniczych Polski Ludowej. Walczono o uzyskanie jak najwyższej produkcji, o prawo reprezentowania zakładów na Zlocie w stolicy. Radością pałały twarze młodych przodowników. — Jedziemy na Zlot, a ty, Baśka? Janik milczała. Jednak wydajność jej pracy zaczęła powoli wzrastać. Zainteresowali się nią towarzysze partyjni. Prowadzili z nią długie rozmowy członkowie partii oraz koledzy i koleżanki ZMP-owcy.

Czyn przedwyborczy zmobilizował całą załogę do nowego, wielkiego zrywu produkcyjnego. Wyrastali nowi przodownicy, coraz więcej produkowała Barbara Janik. Zmieniła się nie do poznania. We wrześniu po raz pierwszy w pełni zrealizowała przypadające na nią zadania. — Tak, obecnie już jestem inna — opowiada z lekkim zażenowaniem w głosie. — Przekonałam się bowiem, jakie zadowolenie przynosi twórcza praca i świadomość dobrze wypełnionego obowiązku.

W ten sposób myśli i czuje coraz więcej robotnic i robotników. Tak jak Barbara Janik *rosną i rozwijają się w codziennych zmaganiach o plan* w Aleksandrowskich ZPP prawdziwi Polacy - patrioci.

B. RAJCHERT

„Organizacja pracy"

Dział głównego mechanika w ZPW im. Niedzielskiego uskarża się stale na „brak ludzi". Tymczasem w dniu 6 bm. przy reperacji rury zlewowej „zatrudniono" 6 osób. Dwie pracowały, a pozostałe — przyglądały się.

— Skąd wam wezmę ludzi do reperacji? Przecież wiecie, że cierpimy na brak kadr!

(wg korespondencji W. Nowaka)

NASI KORESPONDENCI piszą

Koło TPP-R przy Zakładach Mechanicznych im. Strzelczyka ożywiło swą działalność

Przyznać trzeba, że koło nasze, zanim rozpoczęło pracę na serio, dość długo trwało w głębokim śnie. Sen ten co pewien czas przerywały głosy dzielnicy oraz zarządu TPP-R. Były one jednak zbyt słabe, gdyż nie powodowały zmian na lepsze.

Koło TPP-R przy naszych zakładach powstało w r. 1946 z inicjatywy tokarza Stanisława Tomczaka. W pierwszej fazie swego rozwoju — posiadało 16 członków.

W pierwszym okresie praca nasza była bezplanowa, popełniono szereg błędów.

Praca naszego koła TPP-R wkroczyła na właściwe tory dopiero w marcu br. Nowowybrany zarząd przystąpił natychmiast do naprawiania błędów swych poprzedników. Zaprowadzono dokładną ewidencję członków Towarzystwa i rozpoczęto akcję propagandową. W chwili obecnej zarząd ma już na swym koncie wiele osiągnięć. Osiągnięcia te, to nie suche dane — a odczyty, akademie — oraz nowi, wartościowi członkowie.

Mimo niewątpliwych już sukcesów, mimo osiągnięć, o których była mowa, a do których dorzucić można takie, jak zorganizowanie dla najaktywniejszych członków koła wycieczki do Poronina, jak wycieczki do kin na czołowe filmy radzieckie — koło potrzebuje w dalszym ciągu pomocy i opieki.

Opiekę tę winna kołu zapewnić dyrekcja, organizacja partyjna i rada zakładowa, a niewątpliwie przy sprawnej pracy obecnego zarządu — koło przy Zakładach im. Strzelczyka wysunie się na czoło kół TPP-R w Łodzi.

ZBIGNIEW CZERKAWSKI
ZM im. Strzelczyka

To się nazywa – szkodnictwo

Cegielnie nasze, dostarczające podstawowych materiałów dla rozbudowy przemysłu, mają poważne zasługi i osiągnięcia. Jednak obok nich istnieje jeszcze wiele niedociągnięć, a nie miniemy się z prawdą, jeśli powiemy, że niektóre z tych niedociągnięć — zakrawają wprost na szkodnictwo gospodarcze.

Przykładem tego rodzaju faktów może być Cegielnia Nr 8, mieszcząca się przy ul. Franciszka w Łodzi.

Cegielnia ta do suszenia cegły-surówki posiada specjalne szopy. Otóż w dniu 14 listopada stwierdzono, że około 20.000 cegieł znajdujących się w suszarni — zostało zmarnowanych. Dlaczego? Bo nikt w związku ze zmianą pogody nie pomyślał o zabezpieczeniu ścian suszarni osłonami z mat słomianych czy trzcinowych i w rezultacie cegła przemarzła. Dopiero po stwierdzeniu zniszczenia wielu tysięcy sztuk cegieł — dyrekcja dostarczyła płyt „suprema" do obicia ścian suszarni.

Znajdujący się na terenie „gliniak", na skutek nienależytej opieki, jest zalany wodą. W wodzie niszczą się szyny, po których wciągane są wózki z urobkiem gliny. Na terenie cegielni poniewierają się i niszczeją wózki, części żelazne oraz 5 pieców do podsuszania surówki, które nie znalazły właściwego zastosowania z braku odpowiednich rur i rusztów.

Winę za taki stan ponosi nie tylko kierownictwo wspomnianej cegielni. Ponosi ją również dyrekcja Cegielni Miejskich i Zarząd Przemysłu Terenowego Materiałów Budowlanych, dyrygujący pracą podległych sobie placówek zza biurka.

Stan opisany wyżej winien stać się sygnałem dla dyrekcji i Zarządu, że należy zbliżyć się do zakładów, do ich załóg, a nie tylko ograniczać się do pisemnych czy telefonicznych poleceń i zarządzeń.

JERZY CZERKAWSKI
Zarząd Przemysłu Terenowego Mat. Budowlanych

Z pomocą dla studiujących materiały XIX Zjazdu KPZR

Podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu

„Główne cechy i wymogi podstawowego ekonomicznego prawa współczesnego kapitalizmu można by było sformułować mniej więcej w następujący sposób: zapewnienie maksymalnego zysku kapitalistycznego w drodze wyzysku, ruiny i pauperyzowania większości ludności danego kraju, w drodze ujarzmienia i systematycznego ograbiania narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zacofanych, wreszcie w drodze wojen i militaryzacji gospodarki narodowej wykorzystywanych dla zapewnienia najwyższych zysków".

J. Stalin, „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR".

Masy pracujące całego świata z olbrzymim ożywieniem powitały 35 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości, erę rozpadu kapitalizmu i zwycięstwa socjalizmu.

Historyczne, o światowym znaczeniu zwycięstwa narodu radzieckiego, narodu, który zbudował socjalizm i obecnie pewnie kroczy do komunizmu, stały się możliwe dlatego, że na jego czele stoi wielka partia Lenina - Stalina, uzbrojona w zwycięską naukę marksizmu-leninizmu.

Cały przebieg historycznego rozwoju jest jaskrawym potwierdzeniem zwycięstwa idei marksizmu - leninizmu. Twórczo rozwijając i wzbogacając marksistowsko - leninowską teorię, towarzysz Stalin swymi genialnymi pracami oświeca drogę walki i zwycięstw mas pracujących całego świata, walczących przeciwko kapitalistycznemu niewolnictwu, o zwycięstwo sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu.

Olbrzymie znaczenie dla rozwoju rewolucyjnej teorii i rewolucyjnej praktyki posiada klasyczna praca towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR", będąca wyższym etapem w rozwoju marksistowsko - leninowskiej ekonomii politycznej.

Odkrycie przez towarzysza Stalina podstawowego ekonomicznego prawa współczesnego kapitalizmu i podstawowego ekonomicznego prawa socjalizmu — jest epokowym wkładem do ekonomii politycznej.

Towarzysz Stalin wskazuje, że podstawowe prawo ekonomiczne kapitalizmu — to takie prawo, które określa nie jakąś poszczególną stronę, bądź jakieś poszczególne procesy rozwoju produkcji kapitalistycznej, lecz wszystkie główne strony i wszystkie główne procesy tego rozwoju — a zatem, określa istotę produkcji kapitalistycznej, jej treść.

Towarzysz Stalin dowiódł naukowo, że podstawowym prawem ekonomicznym współczesnego kapitalizmu jest prawo maksymalnego zysku, którego głównymi cechami i wymogami są:

„zapewnienie maksymalnego zysku kapitalistycznego w drodze wyzysku, ruiny i pauperyzowania większości ludności danego kraju, w drodze ujarzmienia i systematycznego ograbiania narodów innych krajów, zwłaszcza krajów zacofanych, wreszcie w drodze wojen i militaryzacji gospodarki narodowej, wykorzystywanych dla zapewnienia najwyższych zysków".

Karol Marks pierwszy w sposób naukowy wyjaśnił proces tworzenia kapitalistycznych zysków, dał naukową analizę ich powstawania, kosztem wartości dodatkowej — kosztem nieopłacanej pracy robotników, na której bazuje cały społeczny ustrój kapitalistyczny.

Marks wykazał, że osiągnięcie zysku jest celem kapitalistycznej produkcji, a konsumpcja potrzebna jest kapitalizmowi o tyle, o ile zabezpiecza możność wyciągania zysków. „Stopa zysku — pisał Marks — to napędowa siła kapitalistycznego przemysłu: produkuje się tylko to i tylko tyle, co i ile produkować można z zyskiem". Odkrywszy prawo wartości dodatkowej, prawo rodzenia się i wzrostu kapitalistycznego zysku, warunkujące zasadnicze cechy kapitalistycznego przemysłu, Marks rozstrzygnął zagadnienie tworzenia średniej stopy zysku, wykrył prawa i tendencje, rządzące zmianami stopy zysku.

Przejście kapitalizmu w epokę imperializmu zasadniczo zmieniło ekonomiczne warunki rozwoju kapitalizmu. Doprowadziło do tego, że ekonomiczne prawa kapitalizmu przybrały inną postać. Towarzysz Stalin jeszcze w 1927 roku wskazywał, że prawa rozwoju kapitalizmu, w odróżnieniu od praw socjologii, odnoszących się do wszystkich faz społecznego rozwoju — mogą i powinny się zmieniać.

W różnych stadiach kapitalistycznego rozwoju prawa te ograniczają lub wzmagają swe działanie w zależności od zmieniających się warunków.

Lenin i Stalin w swych genialnych pracach, rozwijając marksizm, głęboko i wszechstronnie badali zmiany ekonomicznych warunków kapitalizmu w epoce imperializmu i ogólnego kryzysu światowego systemu kapitalistycznego. Wykazali oni niezbicie, że w epoce imperializmu, gdy kapitalizm począł się rozwijać po linii opadającej, wszystkie sprzeczności kapitalistycznego systemu produkcji zaostrzyły się rażąco. Niebywałej ostrości nabrała zasadnicza sprzeczność kapitalizmu — sprzeczność między społecznym charakterem produkcji a kapitalistyczną formą przywłaszczania wyników produkcji. W przemówieniu na XVI Zjeździe WKP(b), w 1930 roku, towarzysz Stalin mówił:

„Wyrazem tej podstawowej sprzeczności kapitalizmu jest sprzeczność między olbrzymim *wzrostem* możliwości wytwórczych kapitalizmu, obliczonym na otrzymanie *maksimum* kapitalistycznego zysku, a względnym *zmniejszeniem się* efektywnego popytu milionowych mas pracujących, których poziom życiowy kapitaliści zawsze usiłują utrzymać w granicach skrajnego *minimum*".

Zaostrzenie zasadniczej sprzeczności kapitalizmu ujawniło się z niezwykłą siłą w okresie ogólnego kryzysu światowego sytemu kapitalistycznego. W tych warunkach tempo rozszerzonej reprodukcji w głównych krajach kapitalistycznych ulega ostremu zahamowaniu, a w czasie coraz dłuższych okresów ekonomicznych kryzysów nadprodukcji nie realizuje się nawet zwykłej reprodukcji.

Współczesny kapitalizm monopolistyczny, jak dowiódł tego towarzysz Stalin, już nie może zadowalać się przeciętnym zyskiem, który w dodatku wykazuje tendencję zniżkową wobec wzrostu składu organicznego kapitału. Współczesny monopolistyczny kapitalizm domaga się nie przeciętnego zysku, lecz maksymalnego zysku, niezbędnego po to, by realizować mniej lub bardziej regularnie rozszerzoną reprodukcję. Do tego konieczna jest nie przeciętna stopa zysku, nie zysk dodatkowy nawet, ale zysk maksymalny, który staje się siłą napędową monopolistycznego kapitalizmu.

Odpowiednio do zmieniających się warunków w nowym stadium kapitalistycznego rozwoju zmieniają się i prawa kapitalizmu. W swej pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" towarzysz Stalin wykazuje, że prawo dodatkowej wartości, prawo rodzenia się i wzrostu zysków kapitalistycznych — dla okresu kapitalizmu monopolistycznego staje się prawem zbyt ogólnym, nie poruszającym problemu najwyższej stopy zysku.

Towarzysz Stalin pisze:

„Aby wypełnić tę lukę, należy skonkretyzować prawo wartości dodatkowej i rozwinąć je dalej w zastosowaniu do warunków kapitalizmu monopolistycznego, uwzględniając przy tym, że kapitalizm monopolistyczny wymaga nie jakiegokolwiek zysku, lecz właśnie zysku maksymalnego. To właśnie będzie podstawowym prawem ekonomicznym współczesnego kapitalizmu".

Konieczność uzyskania maksymalnych zysków stała się dla wodzirejów monopolistycznego kapitalizmu jeszcze większą potrzebą w drugim etapie ogólnego kryzysu światowego systemu kapitalistycznego, zapoczątkowanym w okresie drugiej wojny światowej, a szczególnie po odpadnięciu od systemu kapitalistycznego krajów ludowo - demokratycznych w Europie i w Azji, kiedy to tak bardzo zaostrzył się problem rynków zbytu.

Za najważniejszy wynik ekonomiczny drugiej wojny światowej i jej następstw gospodarczych — uczy towarzysz Stalin — należy uważać rozpad jednolitego, wszechogarniającego rynku światowego:

„...od systemu kapitalistycznego odpadły Chiny i inne kraje demokracji ludowej w Europie, tworząc wraz ze Związkiem Radzieckim jednolity i potężny obóz socjalistyczny, przeciwstawny obozowi kapitalizmu. Ekonomicznym następstwem istnienia dwóch przeciwstawnych obozów stało się to, że rozpadł się jednolity, wszechogarniający rynek światowy, wskutek czego mamy teraz dwa równoległe, tak samo przeciwstawne sobie rynki światowe".

Po rozpadnięciu się rynku światowego na dwa przeciwstawne rynki światowe, sfera zastosowania sił głównych krajów kapitalistycznych (USA, Anglia, Francja), do zasobów światowych, zaczęła się kurczyć. W związku z tym — uczy towarzysz Stalin — wzrost produkcji w głównych krajach kapitalistycznych odbywać się będzie na zwężonej bazie, ponieważ objętość produkcji w tych krajach będzie się kurczyła.

Konieczność uzyskania maksymalnych zysków pcha kapitalizm monopolistyczny do takich ryzykownych kroków, jak ujarzmianie i systematyczne ograbianie kolonii i innych zacofanych krajów, jak przekształcenie szeregu niezależnych krajów w kraje zależne, organizowanie nowych wojen, będących dla wodzirejów współczesnego kapitalizmu najlepszym „businessem" dla uzyskania maksymalnych zysków i wreszcie próby zdobycia ekonomicznego panowania nad światem.

W pracy „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR" towarzysz Stalin gruntownie wyjaśnił zasadnicze różnice celów kapitalistycznej i socjalistycznej produkcji i środków ich osiągnięcia.

W warunkach socjalizmu celem produkcji nie jest zysk, lecz człowiek z jego potrzebami, zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i udoskonalania produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

W przeciwieństwie do tych celów — zadaniem kapitalistycznej produkcji jest zabezpieczenie maksymalnych zysków. Jednym z ważniejszych środków wiodących do tego celu jest wzmożenie eksploatacji, rujnowanie i pauperyzacja większości ludności danego kraju.

Kapitaliści za pomocą wszystkich środków wzmagają eksploatację klasy robotniczej, podwyższają stopę wartości dodatkowej drogą obniżania realnej wartości płacy, drogą wściekłej intensyfikacji pracy.

Działanie podstawowego prawa ekonomicznego współczesnego kapitalizmu prowadzi do stale rosnącego bezwzględnego i względnego zubożenia mas pracujących. Udział robotników w dochodzie narodowym stale spada, realna wartość zarobków robotników i urzędników ulega bezustannemu obniżaniu. I tak we Francji i we Włoszech realna wartość zarobków robotniczych w roku 1952 — wynosiła zaledwie połowę wartości płacy przedwojennej. W Anglii, w porównaniu z okresem przedwojennym — obniżyła się o 20 procent. Koszty utrzymania w USA — według danych związku zawodowego elektryków — w porównaniu z rokiem 1939 — wzrosły prawie trzykrotnie. Specjalnie ważnym czynnikiem wzmożenia pauperyzacji klasy robotniczej staje się obecność wielomilionowej armii bezrobotnych. Bezrobocie uderza nie tylko w ludzi pozbawionych pracy, podważa ono również warunki bytu ludzi zatrudnionych w produkcji, stwarza niepewność jutra.

W okresie powojennym masowe, chroniczne bezrobocie wzrasta w jeszcze bardziej szybkim tempie. W obecnej chwili we Włoszech jest już ponad dwa miliony całkowicie bezrobotnych i wielka ilość zatrudnionych częściowo. W Niemczech zachodnich trzy miliony ludzi pozbawionych jest całkowicie i częściowo możności pracy. W Japonii wegetuje około 10 milionów bezrobotnych i półbezrobotnych. W USA trzy miliony ludzi żyje bez nadziei na pracę, a dziesięć milionów zatrudnionych jest tylko częściowo.

Wzmagając eksploatację klasy robotniczej i zwalniając z pracy miliony ludzi — kapitał monopolistyczny USA, w pogoni za maksymalnym zyskiem, równocześnie doprowadza do ruiny olbrzymie masy fermerów i miejskiej drobnej burżuazji.

Jedną z ważniejszych metod, stosowanych przez oligarchię finansową dla otrzymywania maksymalnych zysków w drodze ograbiania większości społeczeństwa — są ceny ustanawiane przez monopole. Ceny monopolowe prowadzą do jeszcze silniejszego obniżenia zdolności nabywczej świata pracy. Stosując ceny monopolowe, kapitaliści wzmagają eksploatację i ograbianie pracujących, nie tylko jako wytwórców, ale również jako konsumentów produkowanych przez nich towarów.

Włodzimierz Lenin pisał, że ceny monopolowe są jedną z zasadniczych przyczyn pasożytnictwa i gnicia monopolistycznego kapitalizmu:

„O ile ustalają się chociażby przejściowo ceny monopolowe, o tyle znikają do pewnego stopnia przyczyny, pobudzające do postępu technicznego, a zatem i do wszelkiego innego postępu, do posuwania się naprzód; o tyle występuje dalej możliwość e k o n o m i c z n a sztucznego powstrzymywania postępu technicznego". (Lenin, Dzieła, tom 22, str. 315).

Rozwijając dalej marksistowsko - leninowską teorię, towarzysz Stalin wskazał, że krzyczące sprzeczności w rozwoju techniki w warunkach kapitalizmu można wyjaśnić jedynie podstawowym prawem ekonomicznym współczesnego kapitalizmu, to jest koniecznością otrzymywania maksymalnych zysków:

„Kapitalizm występuje za nową techniką, gdy rokuje mu ona najwyższe zyski. Kapitalizm występuje przeciwko nowej technice i za przejściem do pracy ręcznej, gdy nowa technika nie rokuje mu już najwyższych zysków".

Względna i absolutna pauperyzacja mas pracujących w krajach kapitalistycznych rośnie gwałtownie, w rezultacie niebywałego wzrostu podatków, wzrostu cen na artykuły codziennego użytku oraz inflacji. Finanse państwowe krajów imperialistycznych, cały ich system finansowy i kredytowo - pieniężny — służy jedynie zabezpieczeniu monopolom maksymalnych zysków drogą bezlitosnej eksploatacji mas pracujących w sferze obrotu i ruchu pieniądza. W USA bezpośrednie podatki ściągane z ludzi pracy w roku bieżącym, w porównaniu z rokiem budżetowym 1937-38, nawet po uwzględnieniu spadku waluty, wzrosły więcej niż 12-krotnie. Prócz tego, na szerokie masy pracujących zwala się cały ciężar podatków pośrednich.

Wzmożenie eksploatacji klasy robotniczej, rujnowanie i pauperyzacja większości społeczeństwa krajów kapitalistycznych w imię osiągania maksymalnych zysków przez garść monopolistów — nieuchronnie prowadzą do silnego zaostrzenia przeciwieństw klasowych. Przeciwieństwa klasowe między burżuazją imperialistyczną, a klasą robotniczą i wszystkimi ludźmi pracy ulegają dalszemu zaostrzeniu. Ruch strajkowy robotników nabiera coraz szerszego rozmachu. W okresie powojennym walka ta prowadzi do silnego wzrostu światowego ruchu komunistycznego.

W społeczeństwie kapitalistycznym człowiek pracy poddany zostaje bezlitosnemu prawu wyciskania maksymalnego zysku. W imię tego prawa masy pracujące skazywane są na nędzę, głód, bezrobocie.

Zupełnym przeciwieństwem tego kapitalistycznego, podstawowego prawa maksymalnego zysku — jest podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu.

Jak uczy towarzysz Stalin, ma ono na celu: — „zamiast zapewnienia maksymalnych zysków – zapewnienie maksymalnego zaspokojenia materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa; zamiast przerywanego rozwoju produkcji od koniunktury do kryzysu i od kryzysu do koniunktury — nieprzerwany wzrost produkcji; zamiast periodycznych przerw w rozwoju techniki, którym towarzyszy niszczenie sił wytwórczych społeczeństwa — nieprzerwane doskonalenie produkcji na bazie najwyższej techniki".

Socjalizm zabezpiecza pracującym dostatnie i kulturalne życie.

I posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Jesteśmy Sejmem zwycięskiej idei jedności narodu polskiego

Przemówienie pos. Lucjana Rudnickiego

OBYWATELE POSŁOWIE!

Rada Państwa powierzyła mi, jako jednemu z najstarszych wiekiem posłów, zaszczytne zadanie dokonania otwarcia Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego — wyrażonej w powszechnym głosowaniu z bezprzykładną w naszych dziejach jednomyślnością w historycznym dniu 26 października 1952 r.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego, który zrzucił na zawsze jarzmo obcych i rodzimych wyzyskiwaczy, ujął w swe własne dłonie ster rządów, uczynił swoją własnością środki i narzędzia produkcji, zdobył dla siebie światło wiedzy i dobra kultury — stał się wolnym gospodarzem w wolnej ojczyźnie.

Jesteśmy tu z woli narodu polskiego, którego rdzeń i siłę kierowniczą stanowi nasza bohaterska klasa robotnicza i jej partia — narodu zespolonego jak nigdy — pod sztandarem Frontu Narodowego, w imię niepodległości, pokoju i rozkwitu ojczyzny.

Jesteśmy sejmem zwycięskiej idei jedności narodu, jedności osiągniętej w walce o wyzwolenie narodowe i społeczne, o wywłaszczenie kapitalistów i obszarników, w walce o podźwignięcie miast i wsi z ogromu zniszczeń wojennych, o przezwyciężenie wiekowego zacofania i słabości naszego kraju, w walce o utworzenie nowego, szczęśliwszego życia człowieka pracy.

Towarzysz Aleksander Zawadzki
Przewodniczący Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Mam przed oczyma pół wieku dziejowej drogi narodu — to jest 54 lata mego własnego życia, w czasie których pracowałem w szeregach bojowników o taką Polskę, jaką dziś budujemy.

Zmieniały się rządy, kolejni władcy — ciemiężyciele, okrutni okupanci, rodzime pijawki, przedstawiciele pasożytniczych klas stanowiących drobną mniejszość narodu.

Jedne po drugich waliły się trony i rządy, przemijały bez śladu parlamenty, oparte na burżuazyjnym fałszu, oszustwie i na jawnej przemocy, pryskały boleśnie — pod ciosami krwawych doświadczeń złudzenia wszczepiane masom przez sługusów jaśniepanów i kapitalistów.

Dziejowe burze zmiotły te wszystkie reakcyjne systemy rządów, gdyż reprezentowały one siły społeczne i polityczne skazane na klęskę, na zagładę, gdyż wyrażały one interesy obce i wrogie narodowi — interesy znikomej mniejszości niezdolnej do kierowania Polską.

Wielu z nas pod czerwonymi sztandarami walczyło o wolność i niepodległość z niezachwianą wiarą w polską klasę robotniczą, w lud pracujący, w naród polski. I naród polski wsparty potężnym ramieniem Kraju Rad, w którym robotnicy i chłopi pierwsi zerwali kajdany niewoli — zwyciężył.

Dziewiąty rok naród nasz, skupiony wokół towarzysza Bolesława Bieruta, buduje swoje państwo — republikę ludu pracującego miast i wsi. Nasza Rzeczpospolita Ludowa jest niezwyciężona, gdyż reprezentuje najbardziej żywotne interesy zjednoczonego narodu polskiego, interesy wszystkich ludzi pracy i zespolona jest nierozerwalnie z potężnym światowym obozem pokoju i postępu. Nasza Rzeczpospolita Ludowa nawiązuje do najpiękniejszych tradycji tysiącletniej historii naszego narodu i jest wcieleniem tych sił społecznych i politycznych, które zdolne są zapewnić naszej ojczyźnie nieprzerwany postęp, wszechstronny rozwój, wzrost poziomu życiowego mas — siłę i jedność wewnętrzną.

I dlatego my, posłowie Frontu Narodowego, rozpoczynamy dziś pracę z najgłębszą wiarą, że dzieło obecnego Sejmu — najwyższego organu państwa ludowego — będzie nieprzemijające, niezniszczalne, że będzie ono etapem na drodze urzeczywistnienia tych idei i dążeń ludu pracującego, które przewodzą nam od przełomowych dni powstania Krajowej Rady Narodowej pod przewodnictwem Bolesława Bieruta.

Nasz Sejm — najwyższy organ władzy państwowej — powołany został na mocy Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — i naszym naczelnym obowiązkiem jest dochowanie niezłomnej wierności zasadom tej wielkiej karty praw i zdobyczy narodu polskiego.

Nasz Sejm powołany został przez naród, który głosował jednomyślnie za Programem Frontu Narodowego — programem gospodarczego i kulturalnego rozkwitu Rzeczypospolitej Ludowej, szybkiego wzrostu jej sił i dobrobytu wszystkich ludzi pracy.

Misją historyczną obecnego Sejmu, z której zdaje sobie sprawę każdy z nas posłów, obdarzonych tak wysokim zaufaniem ludu pracującego, jest wspólne z całym dwudziestopięciomilionowym narodem urzeczywistnienie zasad tego programu.

Jesteśmy sługami narodu i w imię urzeczywistnienia woli narodu — woli robotników i chłopów, inteligencji i rzemieślników — mężczyzn i kobiet — młodych i starych — partyjnych i bezpartyjnych — wspólnej woli narodu wyrażonej w wyborach 26 października: nie będziemy szczędzić naszych sił i nie będziemy cofać się przed żadnymi trudnościami.

Przyświecać nam będą idee, w imię których walczyli od lat 70 bojownicy proletariatu, niezłomni patrioci, najlepsi synowie narodu polskiego, idee, których triumf wspaniały widzimy dziś w bratnim Związku Radzieckim, wznoszącym gmach komunizmu.

Będzie to wielkie dzieło tworzenia jasnej przyszłości naszego narodu, a zarazem wkład niezniszczalny do wspólnej sprawy mas pracujących świata, walczących na całej kuli ziemskiej o wyzwolenie człowieka od wszelkiego ucisku i wyzysku, o zwycięstwo sprawy pokoju i braterstwa między narodami.

Otwieram pierwszą sesję Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej *(huczne i długotrwałe oklaski).*

Towarzysz Bolesław Bierut stał się sztandarem Frontu Narodowego, politycznej jedności i siły narodu

Przemówienie wicemarszałka Sejmu — Franciszka Mazura

WYSOKA IZBO!

Zgodnie z artykułem 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Sejm powołuje Prezesa Rady Ministrów.

Główny ciężar sprawowania rządów w państwie, zgodnie z naszą Konstytucją, spoczywa na rządzie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a najodpowiedzialniejsze obowiązki, największa odpowiedzialność za losy narodu dźwiga kierownik rządu — Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Musimy więc na to właśnie stanowisko, na stanowisko Prezesa Rady Ministrów wysunąć najbardziej utalentowanego i zahartowanego w walce, najwierniejszego interesom narodu i państwa obywatela Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

OBYWATELE POSŁOWIE!

Bolesław Bierut jako Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej spełniał nie tylko te obowiązki, które zgodnie z Konstytucją przechodzą obecnie na Radę Państwa, lecz przewodniczył również na ważniejszych posiedzeniach Rady Ministrów, na których zapadały ważkie decyzje dla naszego państwa i naszego narodu.

Od czterech lat jest on ponadto przewodniczącym Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — tej partii, która stała się siłą przewodnią naszego narodu w ciężkim okresie niewoli okupacyjnej, która kieruje losami naszego państwa od chwili wyzwolenia Polski. Dlatego też wysiłki i wskazania Bolesława Bieruta — jako czołowego przywódcy klasy robotniczej nadawały kierunek naszej pracy we wszystkich dziedzinach życia państwowego, gospodarczego i kulturalnego.

Bolesław Bierut jest dla całego społeczeństwa uosobieniem tego, co w narodzie najlepsze, uosobieniem olbrzymiego wkładu, jaki klasa robotnicza wniosła do historii narodu. *(długotrwałe oklaski).*

Jego działalność rozpoczyna się w tak dalekie już dni, okrytego chwałą roku 1905, kiedy jako młodziutki uczeń podjął walkę o polską szkołę. Rozwija się ona poprzez lata walki z caratem, poprzez solidarność z Wielką Socjalistyczną Rewolucją Październikową w latach 1917—1918, znajduje dalszy wyraz w rewolucyjnej pracy w Polsce międzywojennej, trwa poprzez lata więzień i niezmordowanej, nieugiętej walki przeciwko rządom kapitalistów i obszarników, utrzymujących kraj w nędzy, ciemnocie i zacofaniu.

Przez cały ten długi okres czasu Bolesław Bierut walczy w pierwszych szeregach partii komunistycznej, niezmiennie wierny sprawie klasy robotniczej, sprawie mas ludowych, sprawie narodu polskiego.

W mroczne lata okupacji, gdy naród polski w ciężkich zmaganiach z okupantem walczył o swe istnienie, gdy tylko polityka nieugiętej walki z faszyzmem hitlerowskim, gdy tylko polityka konsekwentnego sojuszu, braterstwa broni i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim mogła uratować nasz naród od ostatecznej zagłady — Bolesław Bierut w tej walce o wyzwolenie Ojczyzny jako kierownik podziemnej Krajowej Rady Narodowej wyrasta na czołowego przywódcę narodu.

Od historycznej nocy sylwestrowej 1943/44 roku nic wielkiego nie działo się w Polsce bez jak najbardziej czynnego, decydującego udziału Bolesława Bieruta.

To On stał na czele państwa, kiedy władza ludowa oddawała chłopom ziemię obszarniczą i mobilizowała naród pod sztandary odrodzonego Wojska Polskiego, które u boku Armii Radzieckiej walczyło o wyzwolenie całości ziem polskich i doszło zwycięsko do Berlina.

To On przewodził obozowi demokracji ludowej w walce o umocnienie państwa ludowego, w walce z agenturami imperialistycznymi i bandami reakcyjnymi, które dążyły do rozpętania wojny domowej i narzucenia naszej ojczyźnie ponownie jarzma rodzimych i obcych wyzyskiwaczy.

To pod Jego kierownictwem naród nasz umacniał więzy łączące Polskę Ludową z wielkim krajem socjalizmu — Związkiem Radzieckim, którego armie przyniosły nam wyzwolenie spod jarzma hitlerowskiego, z krajem — którego przykład i pomoc jest decydującym czynnikiem wszystkich osiągnięć naszego budownictwa *(długotrwałe oklaski).*

To Jego myśl i troska towarzyszyła milionom Polaków, którzy ruszyli na zachód, aby zasiedlić opustoszałe i zniszczone nasze piastowskie ziemie zachodnie, budować nowe życie na zgliszczach i ruinach, aby zamienić je w kwitnący kraj, nieodłączną składową część Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej *(oklaski).*

To dzięki Bolesławowi Bierutowi naród polski dźwignął z gruzów naszą bohaterską stolicę — Warszawę.

To On był głową naszego państwa w okresie realizacji Planu 3-letniego, planu uruchomienia życia gospodarczego kraju, planu odbudowy zniszczonych miast, osiedli i wsi, ożywienia na nowo spustoszonych przez wroga fabryk i zakładów przemysłowych.

To On wniósł swój decydujący wkład do opracowania wielkiego Planu 6-letniego, planu przemiany Polski w kraj przemysłowy, kraj nowoczesnej techniki w przemyśle i rolnictwie, kraj wysokiej wydajności pracy i rosnącego dobrobytu narodu.

To On przewodzi nam w walce o przełamywanie trudności na naszej drodze, o wzmożenie naszego twórczego wysiłku, w walce o realizację Planu 6-letniego, w walce o pokój.

To On — wierny syn partii, jej ukochany kierownik — steruje dziś wielkim dziełem budownictwa ustroju socjalistycznego w naszym kraju, ustroju, który zapewni maksymalne zaspokojenie stale rosnących potrzeb materialnych i kulturalnych całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

To pod Jego przewodem naród polski zjednoczył się we Froncie Narodowym i tak jaskrawo zademonstrował swą jedność w ostatnich wyborach do Sejmu.

Towarzysz Bolesław Bierut stał się sztandarem Frontu Narodowego, sztandarem politycznej jedności i siły narodu polskiego *(długotrwałe oklaski).*

Spośród wszystkich obywateli kraju towarzysz Bolesław Bierut jest najbardziej godnym najbardziej odpowiedzialnego w Polsce stanowiska państwowego — stanowiska Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej *(burzliwe oklaski).*

Dlatego też w imieniu Rady Seniorów, zgodnie z art. 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, składam wniosek o powołanie na Prezesa Rady Ministrów — wielkiego Budowniczego i Kierownika nowej, zjednoczonej, niepodległej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, posła na Sejm — towarzysza Bolesława Bieruta *(burzliwe, długotrwałe oklaski).*

Profesor Jan Dembowski
Marszałek Sejmu
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Wybrani przez naród posłowie będą wcielali w życie postanowienia naszej pięknej Konstytucji, mającej na celu dobro, godność i szczęście człowieka

Przemówienie Marszałka Sejmu — Jana Dembowskiego

WYSOKA IZBO! Składam serdeczne podziękowanie kolegom posłom za powołanie mnie na Marszałka Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Jest to dla mnie nie tylko wysoki zaszczyt, ale jest to przede wszystkim dowód wielkiego zaufania i przyrzekam uczynić wszystko, aby tego zaufania nie zawieść. Rozumiem dobrze, że zaszczyt przypada w udziale nie mojej osobie. Przypada on sferom obywateli naszego kraju, które reprezentuję. Zagadnienie ujmuję w trojakim aspekcie.

Reprezentuję w pierwszym rzędzie liczne rzesze obywateli, nie należących do partii lub stronnictw politycznych, a którzy włączyli się w pełni w dzieło budownictwa państwowego. Świadczy o tym wspaniały wynik wyborów do Sejmu, w których ponad 99 proc. oddanych głosów padło na listę Frontu Narodowego, któremu przewodzi wielki Budowniczy Polski Ludowej, poseł Bolesław Bierut *(oklaski).* Fakt ten zadokumentował jedność wszystkich obywateli w sprawie budowy naszego życia państwowego, utrwalenia niepodległości i bezpieczeństwa naszej Ojczyzny. Cały naród: bezpartyjni na równi z partyjnymi, przedstawiciele wszystkich warstw społeczeństwa zgodnie oddali swe głosy na tych, którzy będą wcielali w życie postanowienia naszej pięknej Konstytucji, mającej na celu dobro, godność i szczęście człowieka.

Po drugie, reprezentuję świat nauki. Po raz pierwszy w naszym kraju nauka staje w tak bliskim, bezpośrednim kontakcie z życiem i potrzebami społeczeństwa. Nauka jest wielkim konstruktorem, pomaga ona skutecznie w budowaniu zrębów nowej państwowości, dokonuje olbrzymiej pracy twórczej, w której nie ma miejsca na dyletantyzm i przygodną wynalazczość, lecz gdzie wszystko opiera się na gruntownej wiedzy i rozległym doświadczeniu ludzi nauki. Nasi uczeni z całą gotowością oddają swe siły i zdolności sprawie rozwoju nauki, służącej potrzebom narodu.

Po trzecie, reprezentuję liczny w naszym kraju obóz aktywnych bojowników o pokój, o pokojowe i przyjazne współżycie narodów bez względu na różnice w ich ustroju społecznym, o pogłębienie naszego sojuszu z wielkim Związkiem Radzieckim. W walce o pokój świata Polska ma piękne tradycje, nasz to bowiem kraj wniósł tak poważny wkład do światowego ruchu pokoju w samym jego zaraniu, ruchu nie mającego w swojej skali sobie podobnych w dziejach ludzkości.

Te trzy aspekty: jedność narodu polskiego, oparcie budownictwa państwowego na podstawach naukowych i obrona pokoju świata, to trzy główne podstawy działalności naszego państwa ludowego i Wysoka Izba, oddając jednomyślnie swe głosy na przedstawiciela tych właśnie kierunków, raz jeszcze dała dobitny wyraz jednomyślności narodu polskiego w dziele budowy ustroju sprawiedliwości społecznej. To chciałbym wyraźnie podkreślić *(długotrwałe oklaski).*

Wykopki buraków w PGR-ach woj. łódzkiego zbliżają się ku końcowi

Ostatnie zarządzenia, mające na celu zmobilizowanie wszystkich sił i środków dla dokończenia zbioru buraków cukrowych i innych roślin okopowych znalazły żywy oddźwięk wśród chłopów i robotników województwa łódzkiego.

W PGR Głaznów do prac przy wykopkach zgłosiło się ponad 30 chłopów z gromad: Bielice, Teresin, Bardzinki i innych oraz 53-osobowa ekipa kolejarzy z Krośniewic. Na wyróżnienie zasługują dwie brygady kolejarzy: 6-osobowy zespół Henryka Kotlińskiego i tyleż osób licząca brygada Władysława Sapińskiego. Zespoły te w dniu wczorajszym w ciągu 3 godzin rannych wydobyły ogółem buraki z obszaru ponad 0,5 ha.

* * *

Całkowity brak troski o sprawne przeprowadzenie akcji wykopkowej przejawia Prezydium GRN, KG i ZSCh w gminie Witonia, w pow. łęczyckim. Dotychczas nie zorganizowano na terenie tej gminy ani jednej brygady, która pospieszyłaby z pomocą przy sprzęcie buraków cukrowych w pobliskim PGR Leszno.

Trzeba, aby czynniki administracyjne i społeczne w Witonii brały przykład z gminy Sobótka, która na pomoc gospodarstwu rolnemu w Kotkowie wysłała ekipę złożoną z 37 małorolnych i średniorolnych chłopów.

* * *

W zespole PGR-Dębołęka, w pow. sieradzkim, w dniu wczorajszym o całkowitym zakończeniu wykopków buraków zameldowały dalsze 2 gospodarstwa: PGR-Dąbrowa i PGR-Dąbrówka. W pozostałych 5 gospodarstwach tego zespołu nie sprzątnięto jeszcze buraków z 17,70 hektara, z czego w samym tylko PGR-Kobierzycko — z 8 hektarów. Na pomoc załodze gospodarstwa w Kobierzycku skierowano 13-osobową ekipę robotników Państwowego Monopolu Tytoniowego w Łodzi i 28-osobową ekipę robotników Farbiarni w Sieradzu.

Nagrody dla najlepszych zespołów przędzalniczych

Zarząd Główny Związku Zawodowego Włókniarzy ogłosił listę najlepszych przędzalniczych zespołów majsterskich w II etapie współzawodnictwa o miano przodującej przędzalni, zespołu i prządki.

A oto wyróżnione i nagrodzone zespoły:

Majstra Stanisława Polita z przędzalni cienkoprzędnej WZPB im. 1 Maja, Witolda Wentela z przędzalni średnioprzędnej Zakładu „B" ZPB im. Stalina, Adama Fuksa z przędzalni cienkoprzędnej ZPB im. Sawickiej, Hieronima Kaźmierczaka z przędzalni średnioprzędnej ZPB im. Dzierżyńskiego, Władysława Leśniaka z przędzalni średnioprzędnej WZPB im. 1 Maja, Władysława Ditzlera z przędzalni średnioprzędnej ZPB im. Rewolucji 1905 r., Stanisława Przybylskiego z przędzalni średnioprzędnej ZPB w Pabianicach, Józefa Michałowskiego z przędzalni odpadkowej ZPB w Ozorkowie, Mariana Cichońskiego z przędzalni ZPJG im. Wróblewskiego. Wymienione zespoły otrzymują nagrodę w wysokości 5.000 zł każdy.

Poza tymi nagrodami na sumę od 3.500 do 5.000 zł nagrodzone zostały zespoły z przędzalni średnioprzędnych — ZPB im. Marchlewskiego, ZPB im. Okrzei, ZPB w Prudniku, ZPB im. Dubois, ZPB w Żyrardowie, ZPB im. II Armii Wojska Polskiego w Bielawie i Kaliskich Zakładów Pluszu i Aksamitu oraz z przędzalni odpadkowych — ZPB im. I Dywizji Kościuszkowskiej i ZPB w Zduńskiej Woli.

Młodzież ZPB im. Dzierżyńskiego przoduje w przemyśle bawełnianym

Wczoraj, w sali teatralnej ZPB im. Dzierżyńskiego zebrali się przedstawiciele młodzieży ze wszystkich zakładów przemysłu bawełnianego w Łodzi, aby podsumować wyniki współzawodnictwa młodzieżowego za III kwartał br.

Kierownik wydziału młodzieży robotniczej przy Zarządzie Łódzkim ZMP, tow. Bukowski, w obszernym referacie omówił osiągnięcia produkcyjne młodych robotników i robotnic oraz ich udział w Czynie Wyborczym.

W wyniku współzawodnictwa, pierwsze miejsce i proporzec przechodni Zarządu Głównego ZMP zdobyła młodzież ZPB im. Dzierżyńskiego, drugie — ZPB im Marchlewskiego, a trzecie WZPB im. 1 Maja.

Na zakończenie uroczystości odbyła się część artystyczna.

Zaprzedali się imperializmowi

Slansky i jego wspólnicy na ławie oskarżonych

PRAGA 20. 11.

Dnia 20 bm. rozpoczął się proces b. sekretarza generalnego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji Rudolfa Slansky'ego i jego wspólników, oskarżonych o zdradziecką i wrogą wobec ludu czechosłowackiego działalność.

Na ławie oskarżonych zasiedli: Rudolf Slansky, Bedrich Geminder — b. kierownik międzynarodowego wydziału Sekretariatu KC KPCz, Ludwik Frejka — b. przewodniczący referatu gospodarki narodowej kancelarii prezydenta Republiki, Józef Frank — b. zastępca sekretarza generalnego KC KPCz, Vladimir Clementis — b. minister spraw zagranicznych, Bedrich Reicin — b. wiceminister obrony, Karel Svab — b. wiceminister bezpieczeństwa narodowego, Artur London — b. wiceminister spraw zagranicznych, Vavro Hajdu — b. wiceminister spraw zagranicznych, Evzen Loebl — b. wiceminister handlu zagranicznego, Rudolf Margolis — b. wiceminister handlu zagranicznego, Otto Fischl — b. wiceminister finansów, Otto Sling — b. sekretarz komitetu okręgowego KPCz w Brnie oraz Andre Simone — b. redaktor „Rudego Prava".

Oskarżeni stworzyli antypaństwowy ośrodek spiskowy w służbie imperializmu amerykańskiego i pod kierownictwem wrogiego wywiadu zachodniego podważali ustrój ludowo-demokratyczny Czechosłowacji oraz utrudniali budowę socjalizmu. Uprawiali oni działalność szpiegowską, osłabiali jedność narodu czechosłowackiego i obronność Republiki w celu oderwania jej od trwałego związku i przyjaźni z ZSRR, oraz usiłowali przyłączyć ją do obozu imperialistycznego i zlikwidować suwerenność i niezawisłość Czechosłowacji.

Dnia 20 bm. prokurator odczytał akt oskarżenia, po czym sąd przystąpił do przesłuchania oskarżonych.

Dwunasta lista nagród WIELKIEGO KONKURSU „Głosu Robotniczego" „Co wiesz o Kraju Rad?"

551. zegarek damski
552. pończochy stylonowe
553. wazon kryształowy
554. skarpetki męskie
555. koc wełniany
556. serwetka ludowa
557. para pończoch damskich
558. portfel skórzany
559. teczka skórzana
560. rękawiczki damskie
561. krawat
562. obrus
563. pończoszki dziecinne
564. „Dzieła Wybrane" Mickiewicza
565. wieczny ołówek
566. para pończoch damskich
567. kryształ
568. ozdobny talerz ludowy, ręcznie malowany
569. bransoletka
570. album „6-letni Plan Odbudowy Warszawy"
571. skarpetki męskie
572. komplet jedwabnej bielizny damskiej
573. bilet do Teatru Powszechnego
574. ciepła bielizna męska
575. płaszcz damski (jesienny)
576. rękawiczki męskie
577. warcaby
578. stolik
579. skarpetki męskie
580. szal wełniany
581. książka J. Stalina — „Zagadnienia leninizmu"
582. kryształ
583. pół tuzina chusteczek do nosa
584. para pończoch damskich
585. koszula męska
586. lustro
587. rękawiczki męskie
588. wykonanie portretu
589. popielniczka platerowa
590. zabawka
591. skarpetki męskie
592. popielniczka kryształowa
593. album do zdjęć
594. ozdobny nóż do przecinania papieru
595. książka: W. I. Lenin i J. W. Stalin — „Rok 1917"
596. papeteria
597. serwetka śniadaniowa
598. koszula męska flanelowa
599. skarpetki męskie
600. flakon wody kwiatowej

„Co wiesz o Kraju Rad?"

ZADANIE 21

Niewielki domek-muzeum w gruzińskim mieście przyciąga tłumy odwiedzających z Kraju Rad i zagranicznych gości. Tutaj, dnia 21 grudnia 1879 roku urodził się Wielki Wódz Rewolucji Październikowej, najbliższy współbojownik Lenina, Chorąży Pokoju, Nauczyciel i Przywódca mas pracujących całego świata. Jak się nazywa to miasto?

ZADANIE 22

1.598 rekordów Związku Radzieckiego ustanowili w ciągu dziesięciu miesięcy 1952 roku sportowcy ZSRR. Z tych nowych rekordów — 115 to nowe rekordy Europy, a 51, to najlepsze wyniki na świecie. Jeden z tych 51 rekordów — w rzucie dyskiem — uzyskała świetna mistrzyni radzieckiego sportu, czołowa zawodniczka ZSRR. Jak brzmi jej nazwisko?

„Co wiesz o Kraju Rad?" II Kupon konkursowy

Zadania wraz z kuponem — wyciąć i zachować. Rozwiązanie zadań wpisać do arkusza konkursowego, który zostanie zamieszczony 3-go grudnia br. Wypełniony arkusz razem z kuponami należy przesłać do redakcji.

Każdy czytelnik może jeszcze przystąpić do konkursu pt. „Co wiesz o Kraju Rad?"

Brakujące egzemplarze „Głosu Robotniczego" można nabyć w sklepie PPK „Ruch" przy ul. Piotrkowskiej 95

Z obrad XI sesji Rady Narodowej w Łodzi

Usprawnienie opieki lekarskiej pilnym zadaniem Służby Zdrowia

Głównym tematem obrad XI sesji Rady Narodowej m. Łodzi było zagadnienie ochrony zdrowia szerokich mas ludzi pracy. W ciągu ostatnich miesięcy Wydział Zdrowia Prezydium RN znacznie usprawnił pracę swych placówek. Dzięki utworzeniu poradni ogólnych i kilkunastu nowocześnie urządzonych ambulatoriów fabrycznych, zdołano rozładować tłok w poczekalniach, zapewniono ludziom pracy lepszą opiekę lekarską.

Są jednak jeszcze pewne niedociągnięcia w lecznictwie. Zdarzają się nadal w poradniach wypadki bezdusznego i biurokratycznego traktowania chorych. O sposobach usunięcia tych mankamentów, o zapewnieniu ubezpieczonym szybkiej i troskliwej opieki lekarskiej mówiono wiele na dzisiejszej sesji Rady Narodowej.

O ile dostanie się do lekarza w poradniach ogólnych czy ambulatoriach fabrycznych nie nastręcza obecnie trudności, to w dalszym ciągu źle przedstawia się pomoc dla obłożnie chorych. Chorzy ci niejednokrotnie wyczekują na lekarza dwa lub trzy dni.

W dalszym ciągu „wąskim gardłem" w lecznictwie są laboratoria i zakłady rentgenowskie. Na wyniki analiz i prześwietleń trzeba czekać kilkanaście dni, a czasem kilka tygodni, co znacznie utrudnia leczenie chorego.

Radni, zabierający głos w dyskusji, wskazywali również na bardzo istotne zagadnienie — stan sanitarny naszego miasta. Wiele uwag krytycznych padło pod adresem Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej. Nie troszczy się ona w należyty sposób o stan sanitarny miasta, o przestrzeganie należytej czystości w sklepach i restauracjach, nie współpracuje w tym zakresie z komitetami blokowymi.

* * *

W tym samym czasie, gdy Rada Narodowa m. Łodzi obradowała nad sprawami związanymi z lecznictwem w DRN-Śródmieście odbywała się narada pracowników Służby Zdrowia z ubezpieczonymi. I tutaj omawiano sposoby dalszego usprawnienia pracy placówek lecznictwa otwartego.

W dyskusji głos zabierali przedstawiciele wielu komitetów blokowych z terenu DRN-Śródmieście. Domagali się oni zwiększenia troski o stan sanitarny posesji, usprawnienia działalności Przedsiębiorstwa Oczyszczania Miasta. Szczególnie źle pod tym względem jest na przedmieściach, gdzie wywóz śmieci odbywa się raz na dwa tygodnie.

W wyniku narady Oddział Zdrowia Prezydium DRN postanowił usprawnić działalność dozorów sanitarnych i nawiązać ścisły kontakt z trójkami sanitarnymi komitetów blokowych.

Niewyłączony grzejnik przyczyną pożaru

Łodzianie są nadal niepoprawni. Straż Pożarna niemal codziennie wzywana była do pożarów spowodowanych lekkomyślnością lub roztargnieniem lokatorów, którzy pozostawiają w mieszkaniu niewyłączone żelazka i grzejniki elektryczne. I tak na przykład onegdaj w domu przy ul. Nawrot 52, w mieszkaniu ob. Pogodzińskiego wybuchł pożar, który, gdyby nie natychmiastowa interwencja Straży Pożarnej, prawdopodobnie przybrałby groźne rozmiary. Przyczyną ognia był niewyłączony grzejnik elektryczny, pozostawiony w łóżku.

Mali przyjaciele ZSRR

biorą udział w konkursie pieśni, tańca i recytacji radzieckich

W Łodzi rozpoczęły się eliminacje dzielnicowe konkursu pieśni, tańca i recytacji rosyjskich szkolnych kół Przyjaciół ZSRR. Konkurs został zorganizowany w ramach imprez Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej.

Młodzież masowo włączyła się do swego festiwalu.

Do eliminacji dzielnicowych zgłosiło się 96 szkół. Niektóre zespoły taneczne i chóralne liczą po 50 osób. W recytacjach zbiorowych występują nawet całe klasy.

Na repertuar zespołów złożyły się wiersze poetów radzieckich, recytowane przez dzieci w jęz. rosyjskim, oraz pieśni i tańce.

W eliminacjach zespołów dzielnicy Śródmieście wyróżniły się dzieci III Szkoły TPD, które przygotowały starannie recytacje wierszy rosyjskich.

Konkurs, który będzie trwał do 15 grudnia, jest wyrazem serdecznych uczuć naszych dzieci dla Kraju Rad. Młodzież łódzka pragnie poznać Związek Radziecki, jego kulturę, sztukę i język, toteż nie szczędzi wysiłków i pracy, aby wiersze, pieśni i tańce rosyjskie, wykonane przez nią, były na odpowiednim poziomie artystycznym.

Festiwal Filmów Radzieckich

Oręż w walce o socjalizm

Radziecki film dokumentarny powstał w ogniu walk Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej. Już w pierwszym okresie istnienia państwa radzieckiego filmowcy radzieccy okazali, że w pełni zdają sobie sprawę ze spoczywających na nich obowiązków. Pierwsze ich kroniki filmowe były wówczas potężnym orężem walki, mobilizowały wszystkie siły ludu do wytężenia sił w decydującej walce. Dziś stały się one bezcennymi dokumentami historycznymi.

Scena z filmu dokumentarnego „Radziecka Mołdawia"

Te dwa główne zadania kinematografii dokumentarnej: agitacja mas i utrwalenie obrazu rzeczywistości dla potomnych — są aktualne również obecnie. Radziecki film dokumentarny stara się uchwycić to, co w życiu Kraju Rad jest najcenniejsze i rozwijające się, pokazując widzowi wielkość okresu budowy komunizmu — natchnąć go jeszcze większym entuzjazmem i zapałem do twórczej, pokojowej pracy.

W tegorocznym Festiwalu Filmów Radzieckich oglądamy kilkanaście nowych radzieckich filmów dokumentarnych oraz wznowienia kilku pozycji dawniejszych. Zapoznają nas one z bogatym, radosnym życiem republik radzieckich (uzbeckiej, gruzińskiej, tadżyckiej, mołdawskiej i karelo-fińskiej), z pięknem Ałtaju i brzegów górnej Wołgi, Kaukazu i jeziora Bajkał, z pracą wielkich uczonych rosyjskich i artystów. Specjalny film mówi o Mongolskiej Republice Ludowej. Lekkoatletów radzieckich, polskich i rumuńskich walczących na zawodach w Moskwie pokaże nam ciekawy reportaż sportowy. Nowym filmem jest również film poświęcony 34 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Już to krótkie zestawienie świadczy o skali zainteresowań radzieckich filmowców. Zainteresowania te jednak skupiają się właściwie na jednym tylko temacie: na sprawie — co dała władza radziecka człowiekowi. Pokazując piękne krajobrazy i potężne maszyny wspaniałe gmachy i imponujące imprezy, nowe miasta i nowe życie na wsi filmowcy radzieccy nie tracą z oczu swojego głównego celu, jakim jest wykazanie, że wszystko to stworzone zostało dla człowieka, dla podniesienia jego dobrobytu, rozwoju jego kultury, zaspokojenia jego potrzeb życiowych.

Nowy, budowany obecnie w Związku Radzieckim komunistyczny ustrój społeczny jest bowiem tworzony dla szczęścia niemałych grupek czy klas społecznych, ale dla szczęścia i pomyślności każdego człowieka pracy. Jest to ustrój prawdziwej równości i wolności, ustrój sprawiedliwości.

Radzieckie filmy dokumentarne żywo i interesująco pokazują nam ludzi radzieckich, którzy własną, codzienną, pokojową pracą budują w swym kraju komunizm. Z filmów tych czerpiemy zapał do dalszych, twórczych wysiłków, których celem jest zbudowanie podstaw socjalizmu w naszej ojczyźnie.

EDWARD MARTUSZEWSKI

OKIEM korespondenta

W magazynie oddziału „8" ZPB im. Stalina panują nieporządki. Cewki w paczkach nie bywają sortowane według kolorów. Cewki, przeznaczone na przykład dla sali 4 lewej, przyciśnięte są paczkami dla sali 3 lewej. Gdy przychodzi po nie wózkarz, musi wydobywać swoje paczki spod spodu. Sam nie mogąc podołać, prosi o pomoc majstra. Ten niepotrzebnie traci czas.

W dniu 12 listopada wejście do magazynu zastawione było tzw. deklami od skrzyń. Trzeba było je usuwać, aby dostać się do wnętrza.

Taki bałagan nie może dalej istnieć.

W. JOZWIAK

W celu wykonania zamówienia dla jednej z łódzkich fabryk, Zakłady Litograficzne wystąpiły z wnioskiem do Centrali Handlowej Przemysłu Papierniczego o przydział papieru podgumowanego.

W dniu 29 września br. Warszawskie Zakłady Wyrobów Papierniczych przy ul. Wolskiej 43 powiadomiły nas o wysyłce papieru. Kilka dni czekaliśmy cierpliwie. Począwszy od 3 października rozpoczęliśmy batalię z biurokracją i bałaganiarstwem. Posypały się monity, telefony, osobiste interwencje. Na próżno. Tymczasem zakład produkcyjny nie może dostarczyć odbiorcy swych półfabrykatów z braku etykiet.

J. STAROSZCZYK

W ZPW im. Barlickiego egzekutywa organizacji partyjnej przeanalizowała na posiedzeniu w dniu 6 listopada br. sprawy życia kulturalno-oświatowego. W żywej dyskusji poddano krytyce działalność zespołu chóralnego, sekcji gazetki ściennej, prowadzenie kursu języka rosyjskiego itd.

Wnioski powzięte na posiedzeniu wpłyną niewątpliwie na poprawę stylu pracy świetlicy.

L. HOFFMAN

W Spółdzielni Krawieckiej im. Engla odbyła się uroczysta akademia na cześć 35 rocznicy Rewolucji Październikowej. Przemówienie okolicznościowe przerywali zebrani oklaskami na cześć potężnego Związku Radzieckiego.

J. BAUMAN

Na podwórzu tkalni ZPB im. Luksemburg leży około dwudziestu metalowych postumentów. Są to szkielety maszyn tkackich, które choć przykryte papą, ulegają zniszczeniu.

S. WĘGORZEWSKI

Do sklepu PSS Nr 996, mieszczącego się w Rudzie Pabianickiej, dostarczono 27 października br. dżemy i marmelady, które w większości okazały się zepsute. Wyroby te były sprzedawane konsumentom.

S. KISŁOCKI

Jeszcze wiosną czytaliśmy w prasie, że ulica 8 Marca zostanie rychło oświetlona. Fakt, że wzięto się do roboty. Nawet założono izolatory na słupach. Tylko zaciągnąć przewody i gotowe. Ale cóż, słupy mokną, a ulica tonie w ciemnościach.

L. NOWACKI

PPKK urządza w niedzielę rewię mody jesienno-zimowej

W niedzielę łodzianie będą mogli obejrzeć najnowsze wzory odzieży jesienno-zimowej. Państwowe Przedsiębiorstwo Krawiecko Kuśnierskie organizuje bowiem w dniu 23 bm. o godz. 16 w sali Filharmonii rewię mody. Na rewię przygotowano około 50 wzorów. Będą tam nowe fasony zimowych palt damskich i męskich, wełniane sukienki, futrzane kurtki i odzież dziecięca.

W programie rewii przewidziana jest bogata część artystyczna, w której wezmą udział czołowi artyści scen łódzkich.

Bilety na rewię można nabywać w placówkach Państwowego Przedsiębiorstwa Krawiecko-Kuśnierskiego przy ul. Piotrkowskiej 23, Piotrkowskiej 83 i Narutowicza 24.

DZIEŃ ŁODZI

Kronika partyjna

DZIELNICA WIDZEW: dziś, 21 bm., o godz. 16, w świetlicy im. H. Sawickiej przy ul. Niciarnianej 1, odbędzie się narada I i II sekretarzy podstawowych i oddziałowych organizacji partyjnych oraz wykładowców.

DZIELNICA ŚRODMIEŚCIE: dziś 21 bm., o godz. 18, w lokalu Dzielnicy, Al. Kościuszki 4, odbędzie się zebranie podstawowej terenowej organizacji partyjnej.

DZIELNICA GÓRNA - LEWA: dziś, 21 bm., o godz. 16.30, w lokalu przy ul. Wigury 4-6, odbędzie się narada I i II sekretarzy podstawowych i oddziałowych organizacji partyjnych.

DZIELNICA ŚRÓDMIEŚCIE-PRAWA: dziś, 21 bm., o godz. 15, w lokalu przy ul. Gdańskiej 75, odbędzie się narada I i II sekretarzy podstawowych i oddziałowych organizacji partyjnych.

AKADEMIA DLA PRACOWNIKÓW PREZYDIUM RN M. ŁODZI

W związku z 35 rocznicą Wielkiej Rewolucji Październikowej oraz Miesiącem Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, dziś, 21 bm., o godz. 18, w sali MDK przy ul. Moniuszki 4, odbędzie się uroczysta akademia dla pracowników Prezydium. Po części oficjalnej — bogata część artystyczna w której wystąpią: balet dziecięcy oraz chór „Kalinka".

WOJEWÓDZKI ZJAZD AGROTECHNIKÓW

W niedzielę, 23 bm., o godz. 11, w lokalu NOT, przy ul. Piotrkowskiej 102, odbędzie się wojewódzki zjazd inżynierów i techników rolnictwa. Zjazd dokona wyboru władz stowarzyszenia i delegatów na zjazd ogólnopolski w Warszawie.

ODCZYT

W niedzielę, 23 bm., o godz. 11, w Wydziale Zdrowia, Al. Parkowa 8, odbędzie się odczyt adiunkta Kliniki Reumatologicznej AM w Warszawie, dr Pogonowskiej pt. „O pierwotnie przewlekłym gośćcu stawowym". Na odczyt ten Prezydium Rady Narodowej — Wydział Zdrowia zaprasza wszystkich lekarzy.

* * *

Dnia 23 bm., o godz. 10, w sali przy ul. Sienkiewicza 13, I p., red. E. Kuszko, członek Centralnego Koła Lektorów, wygłosi dla aktywu TPP-R odczyt: „Sojusz i pomoc ZSRR gwarancją naszej niepodległości". Po odczycie film.

DYŻURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują następujące apteki: Piotrkowska 95, Armii Czerwonej 53, Zgierska 63, Pl. Wolności 2, Nowotki 91, Rzgowska 51, Gdańska 23, Al. Kościuszki 48.

Dyżur położniczo-ginekologiczny: dziś całą dobę dyżuruje Szpital im. M. Curie Skłodowskiej ul. Curie Skłodowskiej 15.

RADIO

PROGRAM NA PIĄTEK, 21 LISTOPADA 1952 R.

7.55 WIADOMOŚCI PORANNE. 8.00 Muzyka rozrywkowa. 11.45 „Głos mają kobiety". 12.04 DZIENNIK. 13.15 Koncert orkiestry ŁRPR. 14.05 Informacje. 14.10 Dla klasy II — audycja słowno-muzyczna pt. „Dar naszych przyjaciół". 14.30 Dla klasy V, VI i VII — „Muzyka radziecka". 15.00 Transkrypcje fortepianowe muzyki baletowej M. de Falla. 15.10 Fragmenty książki Bolesława Prusa. 15.30 Audycja dla dzieci — „Czerwone węże" — kolejny odcinek powieści H. Boguszewskiej. 16.00 „Wszechnica Radiowa" — wykład z cyklu: „Historia Polski" (I). 16.20 Pieśni i arie kompozytorów rosyjskich. 16.40 Audycja dla kobiet pt. „Więcej troski o pracującą kobietę". 16.50 Grają i śpiewają zespoły ludowe. 17.00 WIADOMOŚCI POPOŁUDNIOWE. 17.05 Radiowy klub racjonalizatorów. 17.20 Audycja z cyklu: „Włókniarze walczą o plan". 17.30 „Z mikrofonem przez miasto i wieś". 17.45 Muzyczny reportaż z działalności chórów w Pabianicach. 18.20 Na boiskach i bieżniach kraju. 18.30 Audycja oświatowa. 18.40 „Ludziom Planu 6-letniego". 19.10 Radiowy poradnik językowy. 19.30 Muzyka i aktualności. 20.00 Audycja literacka. 20.20 Utwory kompozytorów czeskich. 21.00 DZIENNIK. 21.30 Koncert chóru rozgłośni poznańskiej PR. 22.00 Pogadanka dla wykładowców kursów partyjnych i szkół politycznych. 22.20 Muzyka taneczna. 22.45 Muzyka operetkowa. 23.10 Utwory kameralne Haydna. 23.50 OSTATNIE WIADOMOŚCI.

TEATRY i KINA

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY — godz. 19 — „Z iskry rozgorzeje płomień".
PAŃSTWOWY TEATR NOWY — nieczynny.
PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA — godz. 15.30 — „30 srebrników" — godz. 19 — „Grzech".
TEATR MAŁY — godz. 19.15 — „Domek trzech dziewcząt".
TEATR MUZYCZNY — godz. 19.15 — „Słomkowy kapelusz".
PAŃSTWOWY TEATR LALEK — „PINOKIO" — godz. 17 — „Pieśń Sarmiko".
PAŃSTWOWA FILHARMONIA — godz. 19.30 — XII Koncert Symfoniczny.

BAŁTYK — „U progu życia" — godz. 14. 16. 18. 20.
GDYNIA — Festiwal Filmów Dokumentarnych: „Mongolia — Republika Ludowa" PKF 46 52 godz. 14. 17. 18. 19. „Córka marynarza" — godz. 20. Program dla najmłodszych: „Czarodziejski młynek", „7 czarodziejskich płatków", „Odwiedziny w moskiewskim ZOO" — godz. 11. 12. 13. 15. 16.
MŁODA GWARDIA — „Górą dziewczęta" — godz. 14. 16. 18. 20.
MUZA — „Aleksander Newski" godz. 16. 18. 20.
PIONIER — „Ostatnia noc" — godz. 15. 17. 19.
POLONIA — „U progu życia" — godz. 14.30. 16.30. 18.30. 20.30.
PRZEDWIOŚNIE — „Ekspres — Moskwa — Ocean Spokojny" — godz. 16. 18. 20.
1 MAJA — „Legitymacja partyjna" — godz. 15.30. 17.30. 19.30.
REKORD — „Dziewczyna u źródła" — godz. 18. 20.
ROMA — „Dziewczęta z baletu" godz. 16. 18. 20.
SOJUSZ — „Na arenie" — godz. 18.30.
STYLOWY — „Skrzydlaty dorożkarz" — godz. 16. 18. 20.
ŚWIT — „Arinka" — godz. 16. 18. 20.
TATRY — „Opowieść o prawdziwym człowieku" — godz. 16. 18. 20.
WISŁA — „O 6-tej wieczorem po wojnie" — godz. 14. 16. 18. 20.
WŁÓKNIARZ — „Bajka o śpiącej królewnie" — godz. 15. 17. 19. 21.
WOLNOŚĆ — „Bajka o śpiącej królewnie" — godz. 16. 18. 20 (na seans o godz. 14 — wszystkie miejsca po zł 1,35).
ZACHĘTA — „Błyskawica" — godz. 16. 18. 20.

SPORT • SPORT • SPORT

Bierzmy przykład z koła sportowego Dzierżyniec w Charkowie

Członkowie koła Dzierżyniec podczas jednego z biegów na przełaj.

Kulturą fizyczną ludzi pracy w Związku Radzieckim kierują 32 związkowe zrzeszenia sportowe. Zasadniczym czynnikiem, warunkującym świetny rozkwit sportu w kołach i klubach przy wszystkich zakładach pracy, rozsianych po całym olbrzymim terytorium ZSRR, jest wielka troska o sport, przejawiana przez wszystkie instancje związków zawodowych, olbrzymie poparcie państwa, opieka KPZR i Komsomołu.

Już ponad 5 milionów członków liczą związkowe zrzeszenia sportowe, a przynależność do koła równoznaczna jest z systematycznym uprawianiem ćwiczeń fizycznych. Nie ma w Związku Radzieckim koła, które nie miałoby do swej dyspozycji boiska lub placu sportowego albo sali. Urządzenia te przy budowie wielkich stadionów czy hal jednakże są w pełni przystosowane do treningów czy rozgrywek w podstawowych dziedzinach sportu i, co najważniejsze — są w pełni wykorzystywane. Rozmiary urządzeń sportowych koła odpowiadają przeważnie materialnym możliwościom zakładów pracy. W okręgach przemysłowych, przy potężnych zakładach produkcyjnych, z reguły spotykamy urządzenia sportowe imponujących rozmiarów i najwyższej jakości. Na uwagę zasługuje fakt, iż te stadiony, hale i baseny, tory kolarskie i łyżwiarskie budowane są przy wydatnym współudziale członków poszczególnych załóg.

Weźmy dla przykładu koło sportowe ZS Dzierżyniec w Charkowie. Liczy ono kilka tysięcy członków, uprawiających systematycznie sport w 22 sekcjach. Posiada ono kilkanaście boisk i placów sportowych, 3 sale, basen pływacki, przystań żeglarską oraz stadion piłkarski na 25 tysięcy widzów.

Wpływy finansowe tego koła, poza składkami i dochodami z imprez, wyniosły 220 tysięcy rubli od związku zawodowego oraz 300 tysięcy rubli od WCSPS na rozbudowę urządzeń. Takie są podstawy materialne pracy koła. A oto, jak przedstawia się jego działalność. Pracą koła kieruje rada, składająca się z 13 osób. **Przewodniczący jest zwolniony na okres swej kadencji z obowiązków zawodowych.** Koło podlega radzie zakładowej i miejskiemu komitetowi kultury fizycznej, a po linii zrzeszenia, ze względu na rozmiary swej działalności — bezpośrednio Radzie Głównej. To rozwiązanie hierarchii organizacyjnej powinna wziąć pod uwagę np. Rada Główna ZS „Włókniarz" przy omawianiu problemu koła przy ZPB im. Dywizji Kościuszkowskiej.

Pracę wyszkoleniowo-sportową prowadzą instruktorzy społeczni pod kierunkiem dwu etatowych instruktorów. Poza tym zatrudnieni są dla niektórych dyscyplin wysoko kwalifikowani trenerzy. Lekarz i pielęgniarka zapewniają stałą opiekę wszystkim sportowcom. Największą popularnością z imprez, organizowanych przez koło, cieszą się tradycyjne spartakiady — letnia i zimowa, które są przeglądem sił sportowych koła i prawdziwym świętem młodzieży zakładu pracy.

Koło ma mistrzostwo zrzeszenia w akrobatyce, pływaniu, gimnastyce sportowej, artystycznej, szachach, warcabach, siatkówce, w piłce nożnej i koszykówce. Reprezentacja piłkarska juniorów koła jest mistrzem Ukrainy. Poza krzewieniem kultury fizycznej wśród pracowników macierzystego zakładu, koło opiekuje się 16 zespołami wiejskimi oraz 6 pobliskimi szkołami. Ze szkół tych rekrutują się przeważnie kandydaci do młodzieżowej szkoły sportowej, która istnieje przy kole. Liczy ona 200 uczniów, szkolących się w oddziałach gimnastyki, boksu, lekkoatletyki i piłki nożnej. Tak zorganizowana i prowadzona działalność fabrycznego koła sportowego w oparciu o doskonałą bazę materialną zapewnia przygotowanie do wydajnej pracy i obrony robotnikom i pracownikom całego zakładu. Czyni ona z niego ośrodek, promieniujący kulturą fizyczną na okoliczną młodzież i realizujący na odcinku kultury fizycznej łączność miasta ze wsią.

Z wzorowej pracy koła sportowego ZS Dzierżyniec w Charkowie powinny brać przykład nasze związkowe koła sportowe przy dużych zakładach pracy. Wówczas na pewno osiągną również wspaniałe rezultaty i spełnią zadania postawione przez PZPR w dziedzinie rozwoju socjalistycznej kultury fizycznej w naszym kraju.

Jedno ze spotkań w piłce siatkowej członków koła Dzierżyniec.

Bykowa zwyciężyła na turnieju w Moskwie

MOSKWA. — W środę, 19 bm., na międzynarodowym turnieju szachowym kobiet w Moskwie dogrywano ostatnią zaległą partię z przedostatniej rundy. Partia ta między Heemskerk (Holandia) i Zworykiną (ZSRR) miała duże znaczenie, gdyż Holenderka, w razie zwycięstwa, jako jedyna uczestniczka turnieju mogła zrównać się ilością punktów z przodowniczką turnieju Bykową (ZSRR). Heemskerk poddała się jednak Zworykinie bez wznawiania gry i sprawa pierwszego miejsca została przesądzona.

Szachistka radziecka Bykowa, niezależnie od wyników ostatniej rundy turnieju, zapewniła już sobie zwycięstwo, zdobywając 11.5 pkt. na 14 możliwych.

Po 9.5 pkt. mają: Bielowa, Ignatiewa, Zworykina i Heemskerk.

Dziś mecz FSGT — „Włókniarz"

Po licznych perypetiach związanych z fatalnymi warunkami atmosferycznymi, utrudniającymi przelot z Paryża do Warszawy, gimnastyczna reprezentacja FSGT przybyła wczoraj do stolicy, skąd po południu drużyna żeńska wyjechała do Łodzi.

Francuzki w późnych godzinach wieczornych przybyły do naszego miasta i dziś, o godz. 18, w sali MDK wystąpią w meczu z reprezentacją „Włókniarza", w której m. in. startować będzie Helena Rakoczy.

O wielkim zainteresowaniu mieszkańców Łodzi spotkaniem i gimnastyką w ogóle — świadczy fakt, że wszystkie bilety zostały już rozprzedane.

Hokeiści „Spójni" oczekują zimy

Koło sportowe ZS Spójnia Nr 326 przy Zw. Zaw. Pracowników Handlu, Oddział w Łodzi, posiada sekcję hokejową. Sekcja wznowiła treningi i powołuje na nie wszystkich czynnych zawodników oraz przyjmuje zgłoszenia nowych, już zaawansowanych graczy. Treningi sekcji odbywają się w środy i piątki w sali ośrodka sportowego „Helenów".

Treningi prowadzi T. Hofmokl.

Rada koła przygotowuje własne lodowisko na stadionie kolarskim.

Ping-pongiści łódzcy wyjeżdżają do Lublina

W dniach 22 i 23 bm. rozegrany zostanie w Lublinie turniej tenisa stołowego o puchar TPP-R. Do turnieju dopuszczeni zostaną tylko zawodnicy I klasy.

Łódź przygotowuje się do przyjazdu bokserów Finlandii

W Łodzi bawił przez 2 dni przedstawiciel PIS (Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych) R. Łysakowski, który przeprowadził z ŁKKF rozmowy wstępne w sprawie organizacji meczu bokserskiego Polska — Finlandia. Powołany został komitet organizacyjny i pierwsze jego posiedzenie odbędzie się dziś.

Ustalono ramowy program przyjęcia Finów. Przyjadą oni wraz z drużyną polską autokarem w poniedziałek, 8 grudnia. Mecz odbędzie się we wtorek, 9 grudnia. W programie pobytu gości przewidziane jest m. in. ich spotkanie z młodzieżą jednej z łódzkich szkół oraz wizyta w atelier filmowym.

Mecz sędziować będzie na punkty obok arbitrów polskiego i fińskiego, międzynarodowy sędzia czechosłowacki Reidl.

Kurs dla sędziów narciarskich

W dniach od 22 listopada do 16 grudnia odbędzie się kurs dla sędziów narciarskich klasy I (wojewódzkich). Kurs rozpocznie się w dniu 22 listopada o godzinie 16, w lokalu ŁKKF, Plac Komuny Paryskiej 5. Zgłoszenia kandydatów przyjmuje ŁKKF do dnia 22 bm.

Na kurs przyjęci zostaną członkowie zrzeszeń i sekcji narciarskich.

Redaguje kolegium. Redaktor naczelny przyjmuje codziennie w godz. 12 – 14, sekretarz odpowiedzialny w godz. 10 – 12. Telefony: centrala telefoniczna 283-60 (łączy ze wszystkimi działami), redaktor naczelny 216 14, sekretarz odpow. 219 05, dział partyjny 218 19, dział [illegible] 219 42, dział sportowy 280 42, dział wiejski 218 11. Redakcja nocna 158 81. Dział ogłoszeń — Łódź, ul. Piotrkowska 96, tel. 111 50 i 114 75. Wydawca: RSW „Prasa". Adres Redakcji: Łódź, Piotrkowska 96, II piętro. Druk RSW „Prasa", Żwirki 17, tel. 206 42. Prenumerata miesięczna wynosząca zł 3 — przyjmują urzędy i agencje pocztowe oraz listonosze wiejscy i miejscy. Prenumeratę miesięczną zł 1,80 przyjmuje PPK „Ruch". D-3-12486